

ГАЗЕТА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ
УКРАЇНИ

Голос України

Відпочинок

Не шукай мене, бо я в Гідропарку...

СТОР. 10

Медицина

Діагностика: істину встановлює промінь

СТОР. 12

Історія

«Новоросію» вигадали загарбники

СТОР. 13

№ 131 (5881) СУБОТА, 12 ЛИПНЯ 2014 РОКУ WWW.GOLOS.COM.UA

У НОМЕР:

Від загонів самооборони до муніципальної поліції

У Верховній Раді зареєстровано законопроект «Про муніципальну поліцію» (реєстр. №4276а). Його автор, народний депутат, лідер Європейської партії Микола Катеринчук, вважає, що ефективні перетворення в економічній, політичній та соціальних сферах в Україні неможливі без забезпечення належного рівня громадського порядку муніципальною поліцією.

СТОР. 2

Вступна кампанія у Донецькій та Луганській областях триватиме довше

Учора в Україні розпочалася вступна кампанія. Цього року і без того хвилюючий момент для сотень тисяч абітурієнтів може перетворитися на справжній стрес для випускників із Донбасу. Через неспокій у регіоні дехто з них досі лише складає ЗНО. Тому терміни проведення вступної кампанії до тамтешніх вишів було вирішено продовжити. Згідно з наказом Міністерства освіти та науки України, прийом заяв та документів на навчання у вузах, розташованих на території Донецької та Луганської областей, від осіб, що проживають на цій же території, закінчиться аж 15 вересня. Перший рейтинговий список вступників із переліком рекомендованих до зарахування має з'явитися вже наступного дня. Тож навчальний рік у донбаських вишах розпочнеться пізніше.

СТОР. 11

Нотатки з передової. Сто метрів до невідомості

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Лінія фронту біля селища Металіст у передмісті Луганська.

Сьогодні Україна переживає одні з найтрагічніших моментів історії. Армія вимушена захищати суверенітет та територіальну цілісність нашої держави. За цими високими словами стоять кров, піт, нерви та мужність тисяч наших хлопців. Сьогодні про їхні подвиги, готовність до самопожертви говорять мало. І не через те, що журналісти не хочуть цього робити. Потрапити на передову, з багатьох міркувань (у тому числі й секретності), дуже складно. Нашому журналісту Олександру Клименку це вдалося...

СТОР. 8–9

ПОДІЇ

Очікують на велику воду

За прогнозами, на Прикарпатті дощитиме ще принаймні добу. Негода супроводжуватиметься сильними зливами, грозами, градом та шквалистим посиленням вітру до 15—20 м/с.

Упродовж двох наступних днів на річках басейну Дністра очікується підвищення рівня води на 0,5—1,5, а на окремих ділянках — і до 2 метрів. Місцями можливе затоплення заплав та сільськогосподарських угідь. У гірських районах області існує загроза утворення селів, **повідомляє наш власкор Галина БРУХАЛЬ.**

За даними Гідрометеоцентру, найближчими днями несприятливі погодні умови в більшості регіонів України, крім Криму, Приазов'я та східних областей. Сильні дощі, грози, в окремих пунктах град, подекуди шквали та пориви вітру 15—20 м/с можливі на заході, півночі та в центрі. У Карпатському регіоні дуже сильні дощі.

Молода мама народила одразу п'ятьох немовлят

На Полтавщині вперше за останніх 18 років в пологовому будинку «знайшлася» п'ятірня — двоє хлопчиків і троє дівчаток. Щасливою багатодітною матусею стала 18-річна мешканка села Тополеве Гребінківського району Світлана Приходько.

Молода жінка народжувала в обласному перинатальному центрі, який спеціалізується на ускладнених пологах і має все необхідне для «виходжування» маленьких дітей. Тож, попри те, що вага кожного з новонароджених при появі на світ сягала від 530 до 680 грамів, їхній стан, за свідченнями фахівців, задовільний. Малеча перебуває під наглядом лікарів і отримує спеціалізовану медичну допомогу.

Породіллю вже відвідали і привітали голови обласної та районної рад Петро Ворона і Валерій Зінченко. Останній пообіцяв родині підтримку місцевої влади. Ідеться насамперед про допомогу при вирішенні житлової проблеми, оскільки молода сім'я живе разом із батьками, **повідомляє наш власкор Василь НЕЙЖМАК.**

КОРОТКО

■ У Кіровограді вперше для лікування доброякісних пухлин застосували ендоваскулярний метод, що дає змогу боротися з хворобою без операції. Процедуру виконав один із провідних хірургів Національного інституту хірургії та трансплантології імені Шалімова кандидат медичних наук Вадим Кондратюк, **передає наш власкор Петро МЕЛЬНИК.**

■ Колектив Миколаївського російського драмтеатру відвідав одну з військових частин з виставою «Гайдамаки» (за відомим твором Тараса Шевченка), **повідомляє наш кореспондент Ірина НЕЖИГАЙ.**

■ У Полтавській області співробітники міліції цьогоріч відкрили 117 кримінальних проваджень за фактами порушень у сфері паливно-енергетичного комплексу. Забезпечено відшкодування збитків на суму 2 млн. 806 тис. гривень, **інформує наш власкор.**

На виплату пенсій у липні скеровано 9 851,5 млн. гривень — *Мінсоцполітики*

Пішов новий відлік часу — часу позитивних змін

Президент Петро Порошенко сподівається, що нещодавно звільнений від бойовиків Слов'янськ стане символом нового Донбасу. Про це глава держави сказав під час зустрічі з призначеним на посаду тимчасово виконуючого обов'язки голови Слов'янської райдержадміністрації колишнім начальником Горлівського міськуправління міліції, полковником Андрієм Крищенком.

«Мені важко буде підібрати кращу людину, ніж ви, для того, щоб захистити людей. Ви людина, яка продемонструвала, що у вас немає страху. Ви знаєте, що за вами стоїть могутня і сильна держава, що за вами стоїть народ, і що ми маємо очистити нашу землю від бандитів», — сказав глава держави та поставив завдання довести всім, хто живе на сході, що влада може бути іншою — прозорою, доступною, відкритою, не корумпованою. «Саме за це ви, не побоявшись тих тортур, які застосовувалися до вас після героїчного вчинку, боролися за прапор України», — **наводить слова глави держави його прес-служба.**

Зазначимо, що Президент високо оцінив героїчний вчинок Андрія Крищенка, який завадив бойовикам встановити російський прапор над управлінням МВС у Горлівці, за що був нагороджений орденом «За мужність» III ступеня.

А вручаючи А. Крищенку символічний президентський годинник, глава держави зазначив: «Пішов новий відлік часу, і в дуже короткий термін, сподіваюся, у Слов'янському районі все зміниться — Слов'янський район, який був символом терору, жаху, зневаги і тортур над людьми, стане символом нового вільного Донбасу».

Першочерговим завданням А. Крищенка на новій посаді Президент назвав захист місцевого населення та відновлення життєдіяльності Слов'янська: енерго- та водопостачання, роботи органів влади, відновлення українського телевізійного мовлення. «Щоб ті, хто грабував, ті, хто насаджував острах та знищення людей, отримали по «заслугах», — підкреслив він.

Також Президент заявив, що докладе всіх зусиль для визволення всіх заручників, захоплених на Донбасі, в тому числі — українського пілота Надії Савченко, яку утримують в російській в'язниці.

«Ми не заспокоїмось доти, доки не матимемо можливості повідомити мамі Надії, що з її донькою, героїчною Надією Савченко все гаразд», — наголосив П. Порошенко та повідомив, що за його дорученням буде призначений новий адвокат, який має забезпечити захист Надії.

«Надія Савченко для всіх нас є символом боротьби за Україну. Перебуваючи у заручниках, вона продемонструвала справжній, сильний, бойовий український дух військовослужбовця, який не зраджує Батьківщину», — сказав Президент та підкреслив, що це викрадення є порушенням всіх без виключення міжнародних угод та всіх норм міжнародного права і є категорично неприйнятним.

Від загонів самооборони до муніципальної поліції

ГОТУЄТЬСЯ ЗАКОНОПРОЕКТ

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

У пояснювальній записці до законопроекту наводяться дані проведеного Інститутом Горшеніна дослідження, котрі свідчать, що 78,4 відсотка населення вважає рівень злочинності в країні високим. А на запитання, чи є в їхньому населеному пункті місця, перебувати в яких вони остерігаються, ствердно відповіли 75,2 відсотка опитаних. Також громадяни зазначали, що найбільше побоюються фізичного насилля (побиття, грабежу) — 60,1 відсотка та хуліганства — 45,8 відсотка. Ці цифри яскраво свідчать про те, що нинішня робота органів внутрішніх справ не відповідає очікуванням громадян. Тож одним зі шляхів забезпечення громадського порядку може стати утворення муніципальної поліції.

«Актуальність створення муніципальної поліції не викликає сумніву, про що свідчить активне обговорення цієї теми як серед посадовців, так і серед громадськості. Очевидно, що сьогодні об'єктивно постала потреба у створенні недержавних суб'єктів правоохоронної (поліцейської) діяльності, функції яких могли б якнайповніше кореспондуватися з очікуваннями мешканців конкретних громад», — вважає Микола Катеринчук.

При цьому він зазначає, що практика діяльності муніципальної поліції якнайкраще зарекомендувала себе у багатьох країнах світу. «Імплементація в сучасну державно-правову дійсність України позитивної практики діяльності муніципальної поліції може стати рушійною силою посилення законності та правопорядку на території сіл, селищ, міст», — переконаний народний депутат.

ДО РЕЧІ

На користь утворення муніципальної поліції свідчить стихійне формування під час останніх подій місцевих загонів самооборони, котрі патрулювали вулиці та захищали громадян і майно від бандитів. І саме члени таких загонів могли б перейти на службу до муніципальної поліції.

Зазначимо, що, попри відсутність законодавчого регулювання, у деяких містах підрозділи муніципальної міліції діють на основі локальних нормативних актів. Зокрема, управління муніципальної дружини вже тривалий час існує у Львові, а в Ужгороді локальні правоохоронні функції виконує відділ муніципальної поліції та правопорядку.

Сергій ІВАНІВ.

Іван Бушко підтримує науковців, які вивчають вікові традиції Закарпаття

ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ

Народний депутат Іван Бушко** (на знімку) **сприяє організаційно та матеріально співробітникам Інституту мистецтвознавства, фольклористики та етнології НАН України Ользі Поріцькій та Інні Щербак, які збирають матеріал для майбутнього 10-томного видання записів народної культури регіонів України. У червні науковці вже втретє за останні роки приїхали на Закарпаття з черговою науковою експедицією. Їх цікавлять етнографічні, культурні та інші особливості районів Боржавської долини та Притисся. «Наша мета — максимально обстежити регіон. Закарпаття цікаве тим, що тут збереглися ще ті особливості, які «маркують» регіон, які демонструють його барвистість, переплетіння певних культур сусідніх народів, які тут проживали і раніше, і зараз», — зазначила Ольга Поріцька.

Вона розповіла, що науковці обстежили вже понад 30 сіл у низинних районах краю. Це переважно населені пункти Виноградівського, а також деякі місця у сусідніх Берегівському та Іршавському районах. «Ми хочемо зафіксувати ті звичаї та обряди, які збереглися у побуті, а також зафіксувати якісь новації і трансформації у різних обрядах (весільному, поховальному та ін). На Закарпатті є доповнення і культур сусідніх народів, але основа залишається суто українська етніка, тому тут особливо цікаво», — зауважила Інна Щербак.

Результатом роботи науковців стане перший історико-етнографічний нарис про низинну частину Закарпаття, який увійде до майбутнього 10-томного видання записів народної культури регіонів України. Сам народний обранець Іван Бушко, повідомляє його прес-служба, вважає культуру тим духовним скарбом, який передається від минулих поколінь і який слід і берегти, і примножувати.

Василь НИТКА.

Обмежитися лише децентралізацією влади

Запропоновані Президентом зміни до Конституції можуть бути ухвалені, якщо їх буде обмежено питаннями децентралізації. Таку думку під час прес-конференції в Українському кризовому медіа-центрі висловив народний депутат, один з лідерів новоствореної партії «Воля» Юрій Дерев'янко.

«Ми однозначно підтримуємо питання децентралізації, і це є ключове питання, через яке проект Конституції Президента потрапив до Верховної Ради. Водночас ми звертаємо увагу суспільства на те, що, окрім питань децентралізації, цим проектом пропонуються зміни, які також стосуються повноважень Президента та є спірними», — зазначив парламентарій.

За його словами, зокрема, йдеться про надання Президенту права одноосібно звільняти голову Служби безпеки та Генпрокурора, тоді як сьогодні це робить Верховна Рада за поданням глави держави. Крім того, аналогічні підходи пропонується застосувати й до звільнення голови Національного бюро розслідувань. «Бюро ще тільки планується створити, але вже передбачається, що не парламент звільнятиме керівника цієї установи, а Президент», — сказав Ю. Дерев'янко.

Також він звертає увагу, що за внесеними змінами до Конституції, саме Президент отримає право призначати на посади та звільняти з посад голову Антимонопольного комітету та всіх голів національних комітетів і комісій, які здійснюють державне регулювання природних монополій. «Зараз ці відомства мають пропорційну кількість членів від Президента та від Верховної Ради, але якщо запропоновані главою держави зміни до Конституції буде ухвалено, то всі ці повноваження будуть виключно у Президента», — сказав Ю. Дерев'янко та назвав це «перетягуванням повноважень», що ніяк не сходиться з ідеєю децентралізації. Парламентарій звернув увагу на питання, яке стосується можливості Президента розпустити будь-яку раду — обласну, міську чи районну. Зокрема, Президент може використати таке право, якщо рада ухвалить рішення, яке Конституційний Суд визнає таким, що суперечить Основному Закону. «Досі у Президента таких повноважень — розпускати обрані людьми ради — не було», — підкреслив народний депутат та зазначив, що партія «Воля» пропонує підтримати зміни до Конституції, які стосуються децентралізації влади та делегування повноважень відповідним радам і їхнім виконавчим комітетам. Але водночас закликає не чіпати розділи, які стосуються повноважень Верховної Ради, Президента та уряду.

На думку Ю. Дерев'янка, до Конституції також доцільно включити положення про можливість відкликання народних депутатів. «Люди, які обирають народного депутата, фактично наймають його на роботу, тому вони повинні мати право й звільнити його. Лише це допоможе якісно змінити склад парламенту», — вважає парламентарій.

Сергій КОВАЛЕНКО.

ФОТОФАКТ

Організатори запорізького Майдану разом з запоріжцями та представниками Автомайдану провели пікетування Генеральної прокуратури України щодо негайного розслідування корупційних схем, які діяли в Запоріжжі за режиму Януковича і продовжують діяти зараз, та притягнення винних до відповідальності.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Комунальники Рівного переймали кращі практики Любліна

САМОВРЯДУВАННЯ

Представники самоврядування Рівного п'ять днів були у польському Любліні, де переконались, що інфраструктура та сфера ЖКГ міста-партнера значно швидше крокують до модернізації та новітніх технологій. Робоча навчальна поїздка рівненських комунальників до Польщі відбулася в рамках реалізації проекту «Співпраця муніципалітетів Рівного та Любліна як один з елементів розвитку прикордонних територій», який реалізує виконком Рівненської міської ради та фінансує Європейський Союз.

Рівненські комунальники детально ознайомилися з інфраструктурою та роботою житлово-комунального господарства Любліна, обмінялись досвідом щодо обслуговування комунального майна, з енергозбереження, забезпечення охорони навколишнього середовища.

Під час презентації рівнянам водоканалу увагу привернула новітня машина з ремонту водогонів у житлових частинах міста. Сучасне ремонтне обладнання без особливого руйнування асфальтного покриття проникає до місця пошкодження труби і за допомогою спеціальних датчиків та комп'ютерних моніторів усуває всі несправності. Польські партнери запропонували придбати люблінську «чудо-машину», а також ввести в експлуатацію кілька систем очистки, що забезпечить Рівному більшу енергоефективність та ощадливість міського бюджету.

Олександр ДЖИГИРЕЙ,
Олександра ЮРКОВА.

Рівне.

Фото надане авторами.

Про особистий прийом громадян головами комітетів Верховної Ради України, головами депутатських фракцій у Верховній Раді України під час роботи четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання

Відповідно до графіка особистого прийому громадян головами комітетів Верховної Ради України, головами депутатських фракцій у Верховній Раді України під час роботи четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання в приймальні Верховної Ради України відбулися, як і було заплановано, 35 особистих прийомів громадян, які провели голови, перші заступники, заступники голів комітетів та депутатських фракцій у Верховній Раді України, народні депутати України.

Усього на особистих прийомах побували 558 відвідувачів, від яких отримано 634 звернення, з яких 575 — письмових та 59 — усних. Переважна більшість громадян, які побували на особистих прийомах у Верховній Раді України, — мешканці м. Києва (297 осіб) та Київської області (71 особа). З Донецької області звернулися 29 осіб, Житомирської та Харківської областей — по 16 відвідувачів, Черкаської — 13, Вінницької — 15, Одеської та Полтавської областей — по 11 відвідувачів, Дніпропетровської — 10 осіб.

Під час роботи четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання відвідувачі подали головам парламентських комітетів, головам депутатських фракцій у Верховній Раді України 48 колективних звернень, які підписали 384 громадянина. 259 заяв і скарг, або 41,8% від загальної кількості звернень, поданих відвідувачами на особистих прийомах, виявилися повторними. Це на 9% менше, ніж під час роботи третьої сесії Верховної Ради України сьомого скликання. Водночас обсяг повторних звернень до приймальні Верховної Ради України свідчить про те, що органи виконавчої влади, правоохоронні та судові органи, органи місцевого самоврядування приділяють недостатню увагу зверненням громадян, часто відмовляють у розгляді та вирішенні по суті їхніх законних вимог.

Найбільше громадян зверталися до керівництва депутатських фракцій у Верховній Раді України. Зокрема, члени депутатської фракції Політичної партії "УДАР Віталія Кличка" у Верховній Раді України, народні депутати України Агафонова Н. В., Кутовий Т. В., Мочков О. Б., Новак Н. В., Продан О. П., Раупов Р. Б. прийняли 103 відвідувачі. До членів депутатської фракції Всеукраїнського об'єднання «Свобода» у Верховній Раді України народних депутатів України Бондарчука О. В., Кириленка П. В., Леонова Е. В., Лопачака М. Р., Осауленка Т. В., Панькевича О. І., Фурмана О. Ю., Чорної Г. М., Янківа І. Т., виконувача обов'язків голови депутатської фракції Всеукраїнського об'єднання «Батьківщина» у Верховній Раді України Соболєва С. В. та членів цієї фракції народних депутатів України Апостола М. В., Бригинця О. М., Донець Т. А., члена депутатської фракції Комуністичної партії України у Верховній Раді України народного депутата України Гордієнка С. В., заступника голови фракції Партії регіонів у Верховній Раді України сьомого скликання народного депутата України Козуба О. А. та членів цієї депутатської фракції народних депутатів України Безбаха Я. Я., Гончарова А. Д., Шипка А. Ф. звернулися 78, 47, 11 та 21 осіб.

Серед керівництва парламентських комітетів найбільше громадян прийняли: голова Комітету Верховної Ради України з питань підприємництва, регуляторної та антимонопольної політики Кужель О. В. — 49 осіб; голова Комітету Верховної Ради України з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Чумак В. В. — 42 особи; голова підкомітету та член Комітету Верховної Ради України з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності народні депутати України Васильєв Г. А. та Королюк В. А. — 31; голова Комітету Верховної Ради України у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів Сушкевич В. М. — 15 осіб.

Упродовж лютого — червня 2014 року до голів парламентських комітетів, голів депутатських фракцій у Верховній Раді України звернулися 297 пенсіонерів, 69 — безробітних, 16 — підприємців, п'ять — працівників бюджетної сфери, три — державні службовці. З їх числа по захист та допомогу зверталися переважно соціально незахищені категорії громадян. Зокрема, отримано 79 звернень від інвалідів I—III груп, 31 — від ветеранів праці, по 25 — від дітей війни та інвалідів війни, 11 — від багатодітних сімей, вісім — від інвалідів Великої Вітчизняної війни, шість — від осіб, які постраждали від Чорнобильської катастрофи, по п'ять — від учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС та працівників бюджетної сфери, чотири — від одиноких матерів, три — від матерів-героїнь, два — від учасників бойових дій, одне — від учасника війни.

Як свідчить аналіз, на характері пропозицій, заяв та скарг громадян до голів парламентських комітетів, голів депутатських фракцій у Верховній Раді України значною мірою позначилися недостатня правова підготовка населення та безпідставна відмова в розгляді звернень громадян по суті порушених ними питань працівниками органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, фінансова та політична криза, дефіцит бюджетних коштів, зниження життєвого рівня населення, безробіття.

Усього під час роботи четвертої сесії Верховної Ради України сьомого скликання на особистих прийомах голів парламентських комітетів, голів депутатських фракцій у Верховній Раді України відвідувачами порушено 639 питань.

За статистикою, найчастіше відвідувачів приймальні Верховної Ради України турбували проблеми забезпечення законності та охорони правопорядку, реалізації прав і свобод громадян. Так, 245 питань, або 38,3% від загальної кількості питань, порушених на особистих прийомах голів парламентських комітетів, голів депутатських фракцій у Верховній Раді України, стосувалися цієї тематики. У переважній більшості звернень громадяни скаржилися на незаконні методи ведення слідства, тяганину зі слідством, дії працівників прокуратури і правоохоронних органів, оскаржували судові рішення та вироки, висловлювали невдоволення діями окремих суддів, а також повідомляли про порушення законодавства про звернення громадян.

Як засвідчує тематичний аналіз пропозицій, заяв і скарг громадян до народних депутатів України, однією з найневрегульованіших залишається також соціальна сфера. Кількість питань щодо соціального захисту становила 85, або 13,3% від загальної кількості питань, порушених відвідувачами на особистих прийомах у голів парламентських комітетів, голів депутатських фракцій у Верховній Раді України. Значна кількість відвідувачів з-поміж незахищених верств населення зверталися з проханням надання матеріальної допомоги, здебільшого на придбання ліків, продуктів харчування, навчання дітей, ремонт житла тощо. Громадяни похилого віку у своїх зверненнях до народних депутатів України продовжують констатувати, що держава не повною мірою забезпечує їм належний рівень пенсійного забезпечення, вимагають встановлення соціальної справедливості у розмірах пенсій, отриманні соціальних виплат, субсидій, наголошують на необхідності внесення змін до чинного пенсійного законодавства.

Третє місце у зверненнях громадян на особистих прийомах голів комітетів Верховної Ради України, голів депутатських фракцій у Верховній Раді України вже котрий рік займають проблеми житлової політики. У лютому—червні 2014 року відвідувачами порушено 62 питання з цієї тематики, або 9,7% від їх загальної кількості. Серед них переважали звернення щодо забезпечення житлом громадян, які мають право на його одержання (53, або 85,4% від загальної кількості питань з цієї тематики).

Як засвідчив статистичний аналіз, значне місце під час особистих прийомів головами комітетів Верховної Ради України, головами депутатських фракцій у Верховній Раді України займали звернення з питань економічної, цінової, інвестиційної, зовнішньоекономічної, регіональної політики та будівництва, підприємництва (35, або 5,4% від їх загальної кількості). На часі залишилися звернення, які стосувалися питань фінансової, податкової, митної політики (33, або 5,1% від їх загальної кількості). У більшості з них йшлося про необхідність розв'язання проблем, породжених фінансово-економічною кризою, передусім у банківській системі України, внесення змін до чинного законодавства. Актуальними залишаються звернення, в яких порушувалися питання праці та заробітної плати (34, або 5,3% від їх загальної кількості), у тому числі з приводу порушень чинного законодавства під час звільнення та поновлення на роботі (18, або 53% від їх загальної кількості), діяльності служб зайнятості населення, працевлаштування, допомоги з приводу безробіття (10, або 29,4% від їх загальної кількості).

Насичене подіями політичне життя в державі сприяє тому, що досить істотною залишається кількість відгуків відвідувачів приймальні Верховної Ради України щодо діяльності Верховної Ради України, Президента України та Кабінету Міністрів України (30, або 4,7% від їх загальної кількості). Громадяни вимагали від народних обранців чіткої, злагодженої роботи всіх гілок влади щодо захисту конституційних прав і свобод, наголошували, що лише від їхньої згуртованості залежить ефективність дій у протистоянні викликам сьогодення.

Актуальними залишаються звернення, які стосувалися питань аграрної політики і земельних відносин (30, або 4,7% від їх загальної кількості), комунального господарства (19, або 3% від їх загальної кількості), охорони здоров'я (17, або 2,6% від загальної кількості питань цієї тематики).

Усі письмові звернення громадян, отримані під час особистих прийомів, розглядалися і опрацьовувалися у секретаріатах парламентських комітетів та депутатських фракцій у Верховній Раді України. За результатами особистих прийомів громадян голови комітетів Верховної Ради України, депутатських фракцій у Верховній Раді України давали відповідні доручення, які разом із зверненнями громадян надсилалися до компетентних органів державної виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.

Відділом з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради України отримано 499 відповідей від органів державної влади та органів місцевого самоврядування. За результатами розгляду звернень громадян, поданих на особистих прийомах, 76 перебувають на контролі.

Відділ з питань звернень громадян Апарату Верховної Ради України.

ОГОЛОШЕННЯ

Конкурс на заміщення вакантних посад

Інститут законодавства Верховної Ради України, що знаходиться за адресою: 04053, м. Київ, провул. Несторівський, 4, тел.235-96-01, оголошує про проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців:

- завідувач сектору розвитку парламентаризму відділу проблем розвитку національного законодавства;

- головний консультант сектору практики законотворчості зарубіжних країн відділу теорії та практики законотворчої діяльності;

- старший консультант сектору інформаційно-методичного забезпечення законотворчості відділу теорії та практики законотворчої діяльності;

- старший консультант сектору кодифікаційних робіт відділу моніторингу законодавства;

- старший консультант сектору наукового супроводу моніторингової діяльності відділу моніторингу законодавства;

- головний консультант сектору правових проблем європейської інтеграції відділу європейського права та міжнародної інтеграції;

- старший консультант сектору правових проблем європейської інтеграції відділу європейського права та міжнародної інтеграції.

Вимоги до кандидатів: вища освіта (магістр) за напрямком підготовки "Правознавство", вчений ступінь кандидата або доктора наук та стаж роботи за фахом відповідно до вимог наказу Нацдержслужби від 13.09.2011 р. № 13 "Про Довідник типових професійно-кваліфікаційних характеристик посад державних службовців".

- консультант сектору аналізу правозастосовчої практики відділу моніторингу законодавства.

Вимоги до кандидатів: вища освіта (магістр) за напрямком підготовки "Правознавство" та стаж роботи за фахом відповідно до вимог наказу Нацдержслужби від 13.09.2011 р. № 13 "Про Довідник типових професійно-кваліфікаційних характеристик посад державних службовців".

Додаткова інформація щодо основних функціональних обов'язків, розміру та умов оплати праці надається кадровою службою за тел. 272-47-00.

Особи, які бажають взяти участь у конкурсі, подають до кадрової служби документи, передбачені постановою Кабінету Міністрів України від 15.02.2002 р. № 169 "Про затвердження Порядку проведення конкурсу на заміщення вакантних посад державних службовців".

Термін прийняття документів: протягом 30 календарних днів з дня оголошення про проведення конкурсу.

На характері заяв та скарг громадян позначилася безпідставна відмова в розгляді звернень по суті порушених ними питань

У Хмельницькому університеті управління та права відновлено ліцензійний обсяг підготовки юристів. Кількість правників, яких готуватиме виш за денною та заочною формами навчання, збільшилась порівняно з минулим роком майже вдвічі, *повідомляє наш власкор Ірина Козак*

На Прикарпатті під час отримання хабара затримано працівника Надвірнянсько–Богородчанського військового комісаріату, який вимагав від одного з місцевих жителів 11 500 гривень за те, щоб того визнали непридатним до строкової служби у Збройних Силах, *інформує наш власкор Галина Брухаль*

Деякі міркування щодо Проекту змін до Конституції

Запропоновані зміни до Конституції України не містять принципово нових концептуальних підходів, нового бачення моделі суспільного розвитку. Більше того, вони суттєво погіршують чинну Конституцію України 2004 року, містять низку хибних у змістовному та юридично-технічному сенсі положень і норм. Тому вважаємо недоцільним розгляд таких змін у парламенті й обговорення в суспільстві. Слід, на нашу думку, відкликати цей текст із Венеціанської комісії.

Розділ IX Територіальний устрій України

1. Зміна назви — «Адміністративно-територіальний устрій України». Така назва не відповідає меті демократизації управління і принципу самоврядності територій. Адміністрування тут зайве, суперечить демократичним принципам місцевого самоврядування. Назву слід залишити таку, як у чинній Конституції.

2. Стаття 132. У чинній редакції закріплено засадничий принцип організації влади: гармонійне поєднання централізації та децентралізації: «Територіальний устрій ґрунтується на засадах єдності та цілісності державної території, поєднання централізації і децентралізації у здійсненні державної влади, збалансованості і соціально-економічного розвитку регіонів...». У пропонованих змінах зникає засада централізації, залишається лише децентралізація. Це неприпустимо, адже це найважливіший принцип управління. Не буває однієї децентралізації без централізації. Має бути баланс повноважень, порушення якого призводить до некерованості.

Тут-таки йдеться про адміністративно-територіальні одиниці, їх сталий розвиток, тоді як у чинній редакції йдеться про збалансованість соціально-економічного розвитку регіонів. І це правильно, адже збалансувати розвиток можна в рамках великого за чисельністю і економічним потенціалом регіону, а не в рамках одного села. Тому змінювати цю статтю недоцільно. Зміни мають бути продуманими, зваженими, юридично і політично коректними, науково обґрунтованими, а головне — відповідати суспільним запитам, а не індивідуальним уподобанням авторів змін.

3. Стаття 133. Пропонується трирівневий поділ — регіони, райони, громади. Як випливає із частини третьої цієї статті, регіонами України є АРК, області, міста Київ та Севастополь. Світова практика свідчить, що регіони включають, як правило, декілька областей і міст. Адже недаремно вже давно утвердилося поняття «Європа регіонів», тобто тих великих територіально-економічних утворень, які здатні бути автономними у вирішенні питань соціально-економічного розвитку, міжнародного економічного співробітництва тощо. Якщо автори запроваджують нову одиницю — регіон, то, відповідно, слід було б скрізь по тексту цей термін наповнити реальним змістом і визначити відповідні повноваження регіонів, відмінні від тих, які мають сьогодні області. Натомість система регіонального управління не виписана у пропонованих змінах, а поняття «регіон» просто «зависло», що абсолютно неприпустимо у законодавчому акті, тим паче в Основному Законі. Більше того, європейські інтеграційні процеси передбачають саме регіоналізацію, засновану на децентралізації. Про це написано тільки в Україні десятки дисертацій і монографій. Шкода, що наукові здобутки залишаються невитребуваними авторами, що останні, як видається, погано обізнані з реформами, які дали змогу багатьом європейським країнам здійснити демократичні перетворення і досягнути суттєвих соціально-економічних результатів.

Відповідно до чинної Конституції міста Київ та Севастополь мають спеціальний статус, який визначається законами України. У пропонованих змінах поряд із статусом фігурує адміністративно-територіальний устрій цих міст. Що це? Адже відповідно до статті 132 адміністративно-територіальний устрій стосується країни загалом, а не окремих одиниць.

«Новацією» цієї статті є і визначення «громада». Це, виявляється, не населення певної території (у тексті йдеться і про територіальну громаду, що розуміється як населення), а адміністративно-територіальна одиниця, яка включає один або декілька населених пунктів (село, селище, місто), а також прилеглі території. Як і з регіоном, поняття громади далі послідовно не застосовується, натомість фігурують (стаття 140) поняття «громади області», «громади району», «рада громади — сільська, селищна, міська рада» і т. ін.

Вважаємо, що поняттю «громада» слід повернути його зрозумілий зміст, усунути плутанину в термінах і поняттях, щоб не створювати додаткові проблеми у правозастосовній діяльності, судовій практиці тощо. Та й громадяни мають нарешті відчути себе самодостатніми й повноважними суб'єктами, громадою, а не «адміністративно-територіальною одиницею». У цьому полягає основна мета реформування системи місцевого самоврядування.

4. Вважаємо, що треба об'єднати розділи IX «Територіальний устрій України» і XI «Місцеве самоврядування», чітко виписати права громадян у здійсненні влади на місцях, повноваження регіонів, місцевих рад, у тому числі щодо питань фінансової, економічної самостійності та відповідальності. Слід скасувати інститут місцевих державних адміністрацій і не запроваджувати замість нього інститут представників Президента з тими самими повноваженнями, які фактично нівелюють права і повноваження місцевого самоврядування. Адже на необхідності децентралізації наполягають суспільство загалом і більшість політичних сил. Децентралізація і полягає у скасуванні «державних наглядачів з нагайкою», у переданні в рамках принципу субсидіарності повноважень громадам у вирішенні питань місцевого розвитку.

5. Власне, зміни до Конституції України мають стосуватися саме реформування місцевого самоврядування. І такі зміни легше прийняти, легше знайти консенсус у суспільстві щодо цих питань. Тоді не потрібна «нова» Конституція, тим паче що ніхто не продемонстрував, що принципово нового, крім уже закріпленої у Конституції демократичної, соціальної, правової держави, пропонується суспільству. Світова практика свідчить, що основою стабільності суспільного розвитку є дотримання Основного Закону, а не його постійна критика й «шарпанина». Найдемократичніші країни світу живуть за своїми конституціями десятки й сотні років. Законотворча робота зосереджена навколо законів, у тому числі конституційних, та інших нормативно-правових актів. Хай Україна поживе за Конституцією 2004 року, як цього вимагав Майдан. Це тільки змінцнить позиції влади, довіру до неї з боку громадянського суспільства. Давайте перенесемо свою творчу енергію в послідовну реалізацію чинної Конституції України.

До питання про доцільність запровадження спеціального статусу російської мови та інших мов національних меншин в Основному Законі

У запропонованому проекті змін до Конституції України щодо місцевого самоврядування є низка дискусійних норм, які, на нашу думку, потребують перегляду й вилучення.

Статтю 143 викладено у новій редакції. Зокрема, частина перша передбачає, що «сільські, селищні, міські, районні, обласні ради можуть у порядку, визначеному законом, надавати в межах відповідної адміністративно-територіальної одиниці статус спеціальної російській мові, іншим мовам національних меншин України».

З огляду на цю «новацію» щодо функціонування і правового регулювання мов в Україні, що суперечить статті 10 чинної Конституції, а також Закону України «Про засади мовної політики в Україні», вважаємо за потрібне висловити низку міркувань.

По-перше. Конституція — Основний Закон прямої дії. Дана норма не є прямою, бо передбачає прийняття відповідного закону. Крім того, вона спекулятивна й мертва. Адже невідомо, коли буде прийнято відповідний закон і чи не суперечитиме він Конституції. Яким буде механізм надання такого спеціального статусу? Марно очікувати, що цей механізм буде детально прописано у відповідному законі. І навряд чи буде цей механізм прийнятний та однаковий для всіх адміністративно-територіальних одиниць. Як може село, сільська рада в межах свого скромного бюджету забезпечити реалізацію наданого права щодо спеціального статусу мови національної меншини (переклади рішень і документів мовою національної меншини, навчання в школах, оплата праці вчителів тощо)? І чи всі мешканці села погодяться на спеціальний статус мови однієї національної меншини? Адже абсолютної етнічної гомогенності в наших селах не знайдеш.

Відповідно до статті 144 рішення органів місцевого самоврядування з мотивів їх невідповідності законам України в порядку і у строки, визначені законом, зупиняються представниками Президента України у відповідному регіоні чи районі з одночасним зверненням до суду. Встановлене висновком Конституційного Суду України порушення рішенням органу місцевого самоврядування Конституції України є підставою для дострокового припинення Президентом України повноважень органу місцевого самоврядування. Наголосимо: не рішення скасовується, а одразу ліквідовується рада. І що? Знову вибори? Така норма щодо припинення повноважень органу місцевого самоврядування є новацією і не свідчить про довіру і демократизацію відносин між органами державної влади (якими виступають представники Президента в регіонах та районах) і органами місцевого самоврядування. Більше того, це призведе до втрати органами місцевого самоврядування ініціативи щодо прийняття важливих і відповідальних рішень. Адже витлумачити їх такими, що суперечать Конституції чи законам України, дуже легко, а рішення Конституційного Суду, як відомо, не оскаржуються. (Неважко уявити, скільки роботи буде в Конституційного Суду і скільки років триватиме розгляд справ за зверненнями представників Президента в районах! А, відповідно, скільки знадобиться суддів та допоміжного наукового і ненаукового персоналу з відповідними рангами держслужбовців і чималенькими зарплатами? Адже всі ці та інші витрати теж треба передбачати). Чи захоче за таких умов сільська рада ризикувати, заморочуватися цим статусом мови національної меншини, чи захоче жертвувати власним існуванням і віддати свою громаду «на поталу» безкінечним виборам, включаючи проблему їх фінансування? Відтак запропонована норма статті 143 може виявитися справді кон'юнктурною і мертвою.

По-друге. Міжнародне право і світова практика не знають такого «спеціального статусу» мов національних меншин. Авторам змін до Конституції України треба було хоча б дати своє тлумачення цього поняття. Є заходи підтримки і збереження реліктових етносів та їх мов, що зникають через малочисельність носіїв цих мов. Одним із таких інструментів збереження етнокультурної самобутності та розмаїття мов і культур світу є Європейська хартія регіональних та міноритарних мов. Україна ратифікувала її і має всі правові (а не фінансові) підстави забезпечувати збереження і підтримку цих мов, у тому числі й насамперед російської. Є також Закон України «Про засади мовної політики», який спрямований на надання всіляких можливих і неможливих преференцій російській мові в Україні. То якого ще статусу не вистачає російській мові, щоб припинити це «мовне безглуздя»? Тому Конституція не повинна містити тих норм, які суперечать міжнародному і європейському праву.

По-третє. Норма про спеціальний статус мов національних меншин розрахована на сьогоднішні, скороминущі реалії, кон'юнктурні вимоги певних політичних сил. Після стабілізації етнополітичної ситуації в країні потреба в ній відпаде. Насправді мова не є причиною нинішньої війни на Донбасі, і не вона призвела до сепаратизму. Не треба забувати, що більшість законів, а тим паче Конституція, розраховані на досить тривалий період — десятиліття і століття (як це бачимо в західних країнах). І що довше діятиме Конституція, то ефективніше реалізовуватиметься. Бо Конституцію треба поважати і виконувати! Щоб суспільство було стабільним і мало чіткі перспективи розвитку, щоб щодня не змінювалися «правила гри», тобто основи взаємодії держави і громадянського суспільства, громадян і бізнесу тощо, треба мати стабільну Конституцію і законодавство. Майдан не вимагав змін до Конституції, а децентралізації і демонополізації влади, що можна було вже давно зробити, внісши зміни до відповідних законів. Тим більше буде довіри до держави з боку громадян (особливо на Донбасі), світової спільноти, іноземних інвесторів. І це стосується не тільки Конституції, а й усього законодавства.

Закони треба виконувати, а приймати нові лише в міру потреби правового регулювання нових суспільних реалій. У нас є Закон України «Про національні меншини в Україні» 1992 року. До нього за всі ці роки не внесено жодної зміни. Попри всі зусилля науковців щодо прийняття нового закону, який би дав змогу врегулювати динамічні етнонаціональні відносини, і зокрема питання функціонування мов в Україні, в тому числі через запровадження інституту національно-культурної автономії (а не національно-територіальної, як цього домагаються кримські татари), парламент не спромігся за 22 роки прийняти новий рамковий закон чи хоча б концепцію державної етнонаціональної політики, розроблену провідними етнополітологами України. Натомість деякі заангажовані депутати «продавили» Закон «Про засади мовної політики», який надзвичайно збурив суспільство і який за попереднього політичного режиму легко було прийняти, нехтуючи думкою громадськості. А 4 червня 2014 року у Верховній Раді зареєстровано законопроект «Про офіційний статус російської мови в Україні» №4008-а (автори Ківалов, Фабрикант). То якого ще статусу бракує російській мові (офіційної, спеціальної), щоб нарешті «заспокоїлися» антиукраїнські сили?

По-четверте. Невже в органів місцевого самоврядування нема більш нагальних проблем щодо облаштування міст і сіл, крім надання статусу спеціальної російській мові? Децентралізація, про яку так довго говорили політики й президенти і якої вимагав Майдан (у тому числі Донбас), означає насамперед передачу повноважень із центру на місця 1) щодо автономності вирішення питань місцевого значення (стаття 140); 2) фінансової спроможності це робити, через перегляд системи оподаткування, бюджетування. У жодній з європейських країн, які успішно здійснили децентралізацію і на досвід яких посилаються автори змін до Конституції, для передачі повноважень на місця не надавали статусу спеціальної якійсь із мов національних меншин. Вони просто наділили громади всіма необхідними повноваженнями.

По-п'яте. Щоб реально, а не віртуально, децентралізувати владу і щоб зробити це сьогодні, а не через щонайменше рік (з огляду на процедуру внесення змін до Конституції), треба внести зміни до 4 законів:

«Про місцеве самоврядування в Україні» (1997 р.);

«Про місцеві державні адміністрації»;

Бюджетний кодекс України;

Податковий кодекс України.

І це цілком реально зробити швидко, на поточній сесії парламенту. В такий спосіб Президент і парламент засвідчать свою здатність виконувати обіцяне, свою волю і спроможність управляти країною по-новому. А не безкінечно розхитувати країну конституційними реформами, наслідуючи «попередників». Адже всім попереднім очільникам хотілося прийняти «свою» Конституцію, під власне бачення свого якомога тривалішого перебування «на троні». Для цього перманентно ставилося питання про повноваження, яких президентам було замало, створювалися численні й авторитетні конституційні комісії та колегії тощо. А насправді, як продемонстрував Президент Петро Порошенко, щоб жити по-новому, треба не красти, потрібні не нова Конституція, а нова команда управлінців, нове мислення і рішучі дії в рамках чинного Основного Закону!

Ірина КРЕСІНА,

доктор політичних наук, професор, член-кореспондент Національної академії правових наук України, завідувачка відділу правових проблем політології Інституту держави і права імені В.М. Корецького НАН України.

Створення зони вільної торгівлі

Учора в Брюсселі відбулися переговори щодо імплементації Угоди про асоціацію, яка була підписана між Україною та ЄС 27 червня. Зокрема, йшлося про ту частину документа, яка обумовлює створення зони вільної торгівлі. Прикметно, що на перемовинах була присутня Росія, яку представляв міністр економічного розвитку РФ Олексій Улюкаєв.

На момент верстки номера інформації про деталі переговорів не надходило. Утім, експерти стверджували, що Росія прибула на переговори з метою переконати сторони не починати імплементацію Угоди про асоціацію та змінити її положення, аби усунути «негативні наслідки» для РФ.

Позицію Києва під час переговорів у Брюсселі представляв міністр закордонних справ Павло Клімкін. Перед вильотом до столиці ЄС він обіцяв, що Україна не буде затягувати процес ратифікації Угоди про асоціацію з ЄС. «Ми готуємо пакет документів для ратифікації, зараз він погоджується ключовими міністерствами — це питання тижнів», — **повідомив дипломат в інтерв'ю «Бі-бі-сі Україна».** Міністр запевняв, що закиди до української влади про умисне затягування ратифікації Угоди, укладеної два тижні тому, необґрунтовані. Втім, ті, хто дорікає міністру, опираються на досвід сусідньої Молдови, яка ще тиждень тому не лише підготувала такий само документ і направила його в парламент, а й ратифікувала його.

Днями під час брифінгу Павло Клімкін повідомив, що Україна неофіційно передала на розгляд Єврокомісії проект національного плану імплементації Угоди, який передбачає виділення Брюсселем коштів на євроінтеграційні проекти.

ФОТОФАКТ

В іспанській Памплоні завершується оспіваний Ернестом Хемінгуеєм щорічний фестиваль кориди Сан-Фермін.

Фото БТА/Укрінформ.

У глухий кут під оплески

ДУМКА

Учора рано-вранці Володимир Путін покинув Росію. Полетів на футбол, у Бразилію. Дивитися фінальний матч. Утім, у російського лідера є і політичні плани. Треба терміново зустрітися з Ангелою Меркель. Ще — приземлитися на Кубі, у Венесуелі, звірити годинники із команданте Фіделем Кастро й наступниками великого Уго Чавеса. Адже не дарма Путін простив їм мільярдні борги. Але в ніч перед латиноамериканським вояжем президент Росії провів розширене засідання свого «політбюро» за участі прем'єр-міністра, міністрів оборони, іноземних справ, керівників розвідки. Тема: ситуація в Україні.

У Кремлі, судячи з офіційного повідомлення пресслужби президента, зібралися всі, хто зацікавлений в «остаточному вирішенні українського питання». Але, схоже, якби Україна не була б сусідкою Росії, то її слід було б місцевим стратегам вигадати. Як відомо, в Росії уже три місяці немає ніяких внутрішньополітичних проблем. ЖЕКи працюють на повну силу, медицина навіть із труни піднімає мертвих, пенсіонери задихаються від величезних пенсій, наркоманія — у минулому, мільйони алкоголіків п'ють лише томатний сік, а авторитет президента Путіна, ще трішки, й сягне абсолютного максимуму любові народу — 100 відсотків. «Мудрість» путінської стратегії полягає у тому, щоби відволікти російський народ від реальних проблем і жити в постійному страху перед «помаранчевою заразою».

Напевно, тому на Керченській поромній переправі сьогодні 2500 приватних автомобілів, з відпочивальниками з Росії, не можуть уже другий день потрапити до Криму. В першу чергу на півострів іде військова техніка, повідомляють інформаційні агентства.

Справді, в історії імперської (монархічної або сталінської) Росії є чимало прикладів, коли країна прямувала в політичний глухий кут під бурхливі, тривалі оплески пересічного, ошуканого обивателя.

Віктор ТИМОШЕНКО.

Москва.

Енергію японці отримуватимуть з космосу

ХАЙ-ТЕК

Після катастрофи на АЕС «Фукусіма» Японія докладає неабияких зусиль для пошуку нових джерел енергії, які могли б усе-таки стати гідною альтернативою атомній енергетиці. Й ось нещодавно космічне агентство Країни вранішнього сонця запропонувало фантастичний проект будівництва на геостаціонарній орбіті — за 36 тисяч кілометрів від земної поверхні — «сонячної ферми», яка збиратиме на свої величезні фотоелектричні платформи енергію нашого світила і передаватиме її на земну електричну станцію.

Розробляється «дорожня карта» (популярний нині вислів), згідно з якою до 2030 року на орбіті телекомунікаційних супутників з'являться перші такі платформи, які акумулюватимуть сонячну енергію і передаватимуть її на Землю через радіохвилі надвисоких частот.

Для того, аби прийняти енергетичну сировину з неба, неподалік японської столиці збудують штучний острів, довжиною в три кілометри, на якому розмістять станцію приймання «сонячних радіохвиль» — для цього буде розгорнуто мережу в 5 млрд. мініантен, які прийматимуть радіохвилі надвисокої частоти й перетворюватимуть їх на електричну енергію. На острові буде встановлено підстанцію, з якої електроенергія передаватиметься на Токіо та передмістя. Загальна потужність станції, на думку вчених, може сягнути 1 гігавата, що цілком порівняно з потужністю однієї АЕС.

Вартість проекту поки що не озвучують. Хоча вона, звісно, немала. Однак, зважаючи на те, що сонячне джерело енергії невичерпне і не має тих загроз, які несе в собі атомна енергія, японці вважають, що вартість не можна обчислювати тільки величиною прямих затрат. Йдеться про реальну появу «вічної енергії», яка здатна повністю змінити пріоритети не тільки в світі технологій, а й у політичному, економічному та соціальному житті планети.

Для реалізації проекту та його фінансування космічне агентство Японії JAXA має намір залучити й міжнародні організації. В агентстві вважають, що коли людство опанує нову форму сонячної енергії в космосі й одержить можливість отримувати її в необмеженій кількості, воно позбудеться енергетичних конфліктів сьогодення. Поки що Японія планує уже 2020 року запустити в космос пробну станцію потужністю в 100 кіловат і на ній випробувати всі компоненти майбутньої енергосистеми.

Ніна БАЛИКОВА.

Токіо.

ФОТОФАКТ

Аквапарк у Чунціні (Китай) у спекотні літні місяці пропонує своїм відвідувачам нову розвагу: тепер вони можуть пограти в маджонг просто в прохолодній воді басейну.

Фото Xinhua/Укрінформ.

ГАРЯЧА ТОЧКА

Ракетний обмін

Ізраїльська армія та представники палестинських радикальних угруповань продовжують обмінюватися ракетними обстрілами. Після початку воєнної операції у секторі Газа в напрямку Ізраїлю випущено понад 400 ракет. Система ППО за минулі дні збила більш як 90 ракет над населеними пунктами, в тому числі над Тель-Авівом. Причому обстріли території Ізраїлю ракетами ведуться не лише з боку сектору Газа, а й з півдня Лівану.

У відповідь ізраїльська армія обстріляла ймовірні позиції бойовиків на ліванській території і сектор Газа. За даними палестинської влади, в результаті загинуло понад 80 людей, із яких більшість — цивільні.

Генеральний секретар ООН Пан Гі Мун, виступаючи перед Радою Безпеки, закликав представників Ізраїлю і Палестини негайно сісти за стіл переговорів. За його словами, новий воєнний конфлікт в регіоні буде катастрофою. Він також підкреслив, що під час бойових дій найбільше страждає мирне населення.

Тим часом Єгипет відкрив свій кордон із сектором Газа для того, щоб палестинці могли перевезти поранених на лікування.

За повідомленнями зарубіжних інформагентств.

ТЕМА

Найкращий друже, а ти шпигун!

Німеччина ображена, обурена, розчарована: американські спецслужби прослуховували канцлера, мали інформантів у розвідці та Міністерстві оборони!

Здавалося б, нічого дивного, що США вивідує державні таємниці інших країн, бо на те й існують спецслужби. Але тільки не в Німеччині, чиї кілька поколінь громадян з молоком матері всмоктали стереотип про те, що американці — найкращі друзі німців, які не тільки порятували їх від голоду після війни, а й допомагали протистояти комуністичному злу.

І справді, після війни за планом Маршалла у країну потекли гроші, які сприяли її економічному зростанню. А старше покоління хіба забуде «розінен бомбе» — продуктові посилки, які американці скидали з літаків для голодних берлінців? Одне слово, друзі, яким німці безмежно довіряли. А також союзники по НАТО, партнери в економіці, торгівлі, багатьох галузях виробництва, науки, технологій. Це — суспільства з однаковими демократичними цінностями.

Німці ображені, бо за ними шпигувала не Росія, Китай чи будь-яка інша країна, що загалом зрозуміло, а ті, до кого довіра була мало не безмежною. Я читала оприлюднені у ЗМІ враження не лише фахівців, а й пересічних громадян, які не розуміють: «Навіщо шпигувати, коли можна було просто запитати?» І навряд чи ФРН відмовила б у інформації союзнику. Звичайно, якісь деталі не довіриш і найкращому другу, але до американців тут — особливо приязне ставлення...

А досі шпигували навіть там, де в цьому не було потреби. Наприклад, за роботою комісії Бундестагу із розслідування діяльності американських спецслужб у зв'язку з прослуховуванням телефонних розмов Ангели Меркель. Хоч робота парламентаріїв — цілком прозора, про хід розслідування постійно повідомляється на сайті комісії.

Німці також не можуть отямитися від усвідомлення, що серед них є люди, які працюють проти власної держави. Що досі нікому не спадало на думку, і що вони вважають нечуваною нахабністю. Крім того, якось раптом суспільство усвідомило: американські партнери і союзники вже давно почуваються у Німеччині, як удома, втративши почуття міри.

Мене у цій історії зі шпигунськими пристрастями найбільше подивувало те, що США поводиться по-хазяйськи не лише у ФРН, а й у світі. Але їхні німецькі союзники не сумнівались у таких діях, а уряд не підказав заокеанському партнеру, що його зовнішня політика — надто зверхня й часто несправедлива до тих країн, де вони її реалізовують.

З другого боку, така «увага» американських спецслужб до союзника щонайменше дивна — особливо на тлі викликів, які нині переживає світ: Росія намагається відшматувати ще одну частину України, на Близькому Сході бушує полум'я війни. Та американці докладають зусиль на іншому полі «бою», шпигуючи за своїми.

Тутешні експерти дійшли висновку, що Німеччина неспроможна дати Вашингтону належну відсіч, бо не має для цього відповідних владних інструментів! Але якщо нічого не змінювати, застерігають вони, то в країні, яка багато чим зобов'язана США, може вибухнути антиамериканізм. Мабуть, Америка перелякається такої перспективи?

Якщо так, то канцлер Ангела Меркель і надалі під час зустрічей з американським президентом буде всміхатися, удаючи, ніби не помічає, що за нею через кожну шпаринку стежать шпигуни?

Валентина ПИСАНСЬКА.

Берлін.

vpysanska@gmx.de

У річницю масового вбивства мусульман у Сребрениці останки 175 жертв тієї трагедії перепоховали в селищі Поточари

ДЕНЬ

У Черкасах триває збір коштів для батальйону «Азов». Під час фольклорно-етнографічного свята «Ніч на Івана Купала: повернути землю до миру» зібрано близько 20 тисяч гривень для земляків, які служать в «Азові», *повідомляє наш власний кореспондент Лідія ТИТАРЕНКО*

РНБО попереджає: російські журналісти шкодять здоров'ю мирних громадян

Активна фаза АТО з урахуванням останніх змін терористичної географії на сході країни триває. І хоча деякі аналітики кажуть про деморалізацію і «покинутість» бойовиків, насправді вони поводяться досить активно, продовжуючи обстрілювати не тільки силовиків і прикордонників, а й житлові квартали міст. У результаті кількість жертв продовжує зростати.

«Занепокоєна» Європа наполягає на мирному врегулюванні конфлікту. Київ готовий зупинити активну фазу АТО, якщо бойовики припинять воєнні дії, звільнять заручників і відновлять переговори. Про це Президент України Петро Порошенко поінформував під час телефонної розмови канцлера Німеччини Ангелу Меркель, **повідомляє прес-служба глави держави**.

«При цьому, як підкреслив глава держави, повинен бути забезпечений режим моніторингу і верифікації двостороннього припинення вогню, контроль за кордоном для припинення надходження озброєння й бойовиків з російської сторони, негайне звільнення всіх заручників і початок безумовних політичних переговорів», — йдеться в повідомленні.

Військові експерти неодноразово заявляли, що однією з головних складових успішного завершення антитерористичної операції на Донбасі є повне перекриття кордонів.

За словами речника інформцентру РНБО Андрія Лисенка, досі на східних рубежах є окремі ділянки, які тимчасово можуть не контролюватися. А через ці дірки на територію нашої країни проникають бойовики, техніка й тилове забезпечення для потреб озброєних сепаратистів.

Раніше в РНБО і МО заявляли, що, хоча фізично не контролюють усієї лінії кордону, все-таки мають над нею «повний вогневий контроль» і здатні з відстані знищити ймовірних порушників.

Можливо, саме через такі діри на кордоні в ніч на п'ятницю з Росії в Україну увійшла чергова порція бронетехніки. Про це повідомляє проект журналістів Луганщини informator. lg. ua.

«Колона, в якій були помічені тягачі, вантажівки та БТРи, увійшла з боку Краснодонського району і вирушила на Луганськ. Зі слів місцевих жителів, транспорт ішов з увімкненими фарами. На одній із вантажівок навіть удалося розглянути номер: «21 регіон РФ» (Чувашия)», — йдеться в повідомленні.

Ближче до ранку тим само шляхом у Луганськ попрямувала танкова колона. Місцевими жителями було помічено п'ять танків Т-72, які не перебувають на озброєнні української армії.

У РНБО радять мешканцям Луганська всіляко уникати російських журналістів. Мовляв, якщо вони з'явилися на вулицях міста — чекай неприємностей. «Зафіксовано неодноразові випадки зйомок російськими ЗМІ постановочних обстрілів терористів, які видають себе за українських військовослужбовців», — пояснив Андрій Лисенко. — Ці факти свідчать про реальну загрозу мирному населенню в місцях, де з'являються російські журналісти».

Своїми методами із пропагандистською машиною «миролюбного сусіда» вирішила боротися Нацрада з телебачення і радіомовлення. Вона дала добу для відключення контенту тим мовленням, які ретранслюють російські канали в Донбасі. **Про це повідомила** на своїй сторінці у Фейсбук **перший заст. глави Нацради Ольга Герасим'юк**.

За її словами, основною причиною, через яку заборонені для трансляції в Україні російські канали продовжують транслюватись, є те, що раніше «ніхто не брав на себе відповідальності дати команду натиснути «викл.». Мовлення, які продовжуватимуть вести підривну діяльність на нашій території, позбавлять ліцензії. До процесу залучена прокуратура.

А сьогодні в Києві біля Музею Великої Вітчизняної війни почне діяти експозиція речових доказів, які підтверджують причетність РФ до поставок зброї терористам, що воюють на сході нашої країни. Про це повідомив представник інформаційно-аналітичного центру РНБО Андрій Лисенко, **інформує РБК-Україна**.

«Звертаємося до журналістів, громадян, волонтерів: якщо у вас є докази причетності Росії до збройного конфлікту на сході, будь ласка, передавайте їх нам», — заявив напередодні під час брифінгу в Києві представник інформаційно-аналітичного центру РНБО. Це необхідно для того, щоб на міжнародному рівні підтвердити причетність Москви до подій на Донбасі.

P. S.

За минулу добу (за даними на 11.07) у ході АТО загинуло 23 українських військовослужбовців ЗСУ та Держприкордонслужби, 93 — дістали поранення. Про це повідомив на своїй сторінці в соціальній мережі Фейсбук прес-офіцер АТО Владислав Селезньов.

Коли верстався номер, Президент України проводив засідання із главами силових відомств, де обговорювався план дій з ліквідації бандформувань у Донбасі та протидії агресії Росії, а також останні втрати армії в результаті обстрілу терористами позицій АТО системами «Град».

Ольга ВАУЛІНА.

ФОТОФАКТ

На тимчасове проживання до Львова прибули 20 вимушених переселенців з Луганська.

Фото Михайла ДАШКОВИЧА/УНІАН.

Найнебезпечніша зона — аеропорт

Протягом четверга терористи продовжували обстріли 15 блокпостів та позицій підрозділів Збройних Сил України. Бойовики обстріляли з мінометів та зенітних установок ЗУ-23-2 Донецький аеропорт, який контролюють сили АТО, повідомляють в інформаційно-аналітичному центрі РНБО.

10 липня підрозділи антитерористичної операції розпочали наступ у районі селища Карлівка, що на Донеччині. Населений пункт розташований за 30 км від Донецька. Військовослужбовці знищили танк терористів, дві одиниці БМ-21 «Град», мінометні секції та склад боєприпасів.

Терористи підірвали залізничний міст на ділянці Горлівка — Дзержинськ. Постраждалих немає. Наразі проводяться ремонтні роботи.

10 липня на автошляху поблизу селища Оленівки Волноваського району терористи під загрозою вогнепальної зброї заволоділи службовим автомобілем «Райффайзен банк Аваль», яким інкасатори перевозили 3 млн. гривень, що призначалися для соціальних виплат та пенсій.

У населених пунктах конфлікту

Відновлено мости неподалік Слов'янська та Кривої Луки, через річку Казений Торець та Сіверський Донець. На під'їздах до водної перешкоди сапери вилучили 24 вибухонебезпечні предмети. Мирне населення багатьох міст та сіл району зможе отримувати гуманітарні вантажі.

За інформацією РНБО, для зустрічі внутрішньо переміщених осіб на кордонах районів АТО розгорнули 4 транзитних пункти з розрахунку до 400 осіб кожний, а саме: Донецька область — у районі міста Красноармійськ та в районі міста Волноваха, Луганська — у районі міста Сватове та Харківська область — у районі міста Барвінкове.

Завдяки відновленню зруйнованої ділянки залізничного полотна електропотягом Харків—Слов'янськ учора до Слов'янська повернулося понад 200 людей.

Донецька облрада прозвітувала, що надала допомогу 570 жителям регіону на суму майже 790 тис. грн. Загалом від населення, що покинуло зону АТО, надійшло близько 2,5 тисячі заявок. По допомогу облрада закликає мешканців звертатися на свій сайт у розділ повідомлень.

Не підходити до вікон, не виходити з квартир

Донецький голова Олександр Лук'янченко закликає жителів Київського району міста, які мешкають неподалік аеропорту, а також житлових кварталів у районі залізничного вокзалу і Путилівського шляхопроводу, не підходити до вікон, не виходити на балкони, утримається від виходу за межі квартир і будинків, автовласників — максимально обмежити перебування в зазначеному районі й заздалегідь коригувати маршрути пересування.

Городяни зазначають, що протягом ночі в різних районах міста лунали постріли з автоматичної зброї.

Комунальні служби міста поки що працюють без збоїв, громадський транспорт 11 липня вийшов на лінії в достатньому складі. У зв'язку з тим, що 5-кілометрова зона навколо аеропорту залишається небезпечною, в деяких районах обмежено рух транспорту.

У місті закриваються деякі торговельні точки, підприємства сервісу. Вікна офісів уздовж перекритого Київського проспекту забивають ДВП. На проспекті встановлено зенітну установку, багато постів з озброєними людьми.

Місто повниться чутками про примусову мобілізацію чоловіків до сил «ДНР», хоча керівництво «республіканців» на своєму сайті спростовує цю інформацію, заявляючи, що досі чекає добровольців.

Інна П'ЯТОВА.

ФОТОФАКТ

Із Рівного для мешканців Донецької і Луганської областей, визволених від терористів, відправили вантажівку з гуманітарною допомогою — продуктами (понад 5,2 тонни), серед яких борошно, макаронні вироби, бакалія, картопля, овочі.

Фото Олександра КУРСИКА/УНІАН.

Бойовики продовжують обстрілювати не тільки силовиків і прикордонників, а й житлові квартали міст

Сили АТО визволяють об'єкти від бойовиків

Сили АТО визволили село Трьохізбенку, яке знаходиться на підступах до захопленого прихильниками «ЛНР» райцентру Слов'яносербськ. Тут розміщена база бойовиків, що облаштувалися в гуртожитку сільськогосподарського технікуму і на території дитячого табору, а також захопили приміщення місцевого управління ДАІ. До райцентру лише п'ять кілометрів, і українські силовики готуються взяти населений пункт з найменшими втратами.

Вогнища сутичок ті самі

Це селище Металіст, пункт пропуску «Довжанський», Луганський аеропорт і «трикутник» Сєвєродонецьк — Рубіжне — Лисичанськ. Крім того, з'явилася небезпека з повітря. Зокрема, було зафіксовано порушення повітряного простору України шістьома вертольотами РФ. Вони залетіли на територію України на 6 км, але згодом повернулися назад. Як заявив речник інформаційного центру РНБО Андрій Лисенко, «заліт зафіксовано, але витримано паузу — їм було надано час розвернутися й повернутися назад». За його словами, згодом з приводу цього інциденту буде зроблена відповідна заява.

За останніми даними, пропускний пункт «Червонопартизанськ» нарешті перейшов під контроль української армії. Про це заявив міністр оборони Валерій Гелетей. Але перш ніж це відбулося, 10 липня протягом усього дня тут тривав запеклий бій за місто Червонопартизанськ. Один із снарядів влучив у підстанцію й місто залишилося без світла. Через це не працював підйомник на шахті «Червоний партизан» ВАТ «ДТЕК «Свердловантрацит», і гірники, які відпрацювали зміну, не могли піднятися на поверхню.

До речі

У зв'язку з бойовими діями в Луганську на базі Головного управління Державної служби з надзвичайних ситуацій у Луганській області створено спеціальну групу, як знешкоджує снаряди, що не розірвалися. Лише за одну добу фахівці знешкодили таких артилерійських снарядів за 10 адресами обласного центру.

Луганськ сьогодні перебуває в кільці, створеному українськими силовиками. Воно звужується, й ополченці «ЛНР» і вдень, і вночі намагаються його розірвати.

На околицях і в передмістях обласного центру йдуть бої. Рано вранці 10 липня з боку Краснодона у бік Луганська виїхала велика колона транспорту. Місцеві жителі нарахували 15 машин. Серед них — один УАЗ, чотири тентовані вантажівки, вісім КамАЗів і два мікроавтобуси. Близько 11.00 колона була в Луганську. «ЛНРівці» готуються до оборони. В обласному центрі постійно чути постріли з установок залпового вогню БМ-21 «Град» і мінометів. Снаряди летять у бік селища Металіст, Кам'яного Броду, аеропорту, де стоять українські військові. При цьому бойовики використовують добре знайому за Слов'янському тактику, розміщуючи установки на території соціальних об'єктів: лікарень, шкіл, дитячих садків. Кілька таких установок, наприклад, розташовані в селищі Видне та передмістях Луганська. Випущені снаряди, націлені на аеропорт, пролітають над дахами багатоповерхівок і вже зафіксовані випадки руйнації будинків.

Як повідомляють джерела, місцеві жителі намагаються перешкоджати розміщенню таких установок поблизу жилих кварталів, не замислюючись про небезпеку таких протестів. За словами очевидців, бойовики в окремих випадках навіть відкривали вогонь, щоб «утихомирити невдоволених». Під дулом автоматів люди відступали. Загалом населення вже відкрито висловлює своє обурення діями бойовиків «армії південного сходу».

Днями на «Городок ОР» приїхали озброєні люди на автомобілі УАЗ і з міномета почали стріляти по школі №14. За словами свідків, мимо проїжджав легковик, у якому сиділи жінка та двоє чоловіків. Вони зробили бойовикам зауваження й попросили припинити стрілянину. Ті у відповідь відкрили вогонь по автомобілю. Чоловіки дістали легкі поранення, а жінка перебуває у тяжкому стані.

Сєвєродонеччани пообіцяли винести найманців з міста на вилах

Після нічного обстрілу Сєвєродонецька і боїв під містом низку житлових будівель пошкоджено. Думки мешканців розділилися. Одні вважали, що по їхніх будинках били гармати українських силовиків, інші, навпаки, обвинувачували в руйнуваннях «армію південного сходу». Кінець цій суперечці поклала комісія, створена виконкомом Сєвєродонецької міської ради. Експерти оглянули пошкодження будинків і дійшли висновку, що українська армія не причетна до цього обстрілу. Бойовики умисне обстрілюють житлові квартали і в такий спосіб намагаються змусити українську армію відмовитися від активних дій.

Навіть проросійськи налаштовані сєвєродонеччани починають прозрівати. Тепер вони самі переконуються в тому, хто стріляє в їхні будинки і навіщо це робить. Це підтверджує випадок, що стався біля будинку по вулиці Горького, 45, який постраждав найбільше — міна залетіла у під'їзд. Як розповідають люди, буквально через 5—10 хвилин після закінчення обстрілу біля будинку з'явилися журналіст російського телеканала і двоє козаків. Усім, хто вийшов у цей час у двір, вони почали розповідати, що по місту стріляла Нацгвардія, аби залякати населення, і звинувачувати жителів у тому, що вони не оцінюють, що «армія південного сходу» бореться за їхній добробут і визволення від української окупації». Обурені мешканці не дозволили проводити телезйомку і прогнали візитерів, пообіцявши «на вилах винести всіх бойовиків з міста».

Такі постановочні залпи були помічені вже неодноразово. І не тільки в Сєвєродонецьку. Їх мета — спровокувати вогонь у відповідь, який повинна зняти знімальна група російського телебачення.

Електростанція залишилася без поставок вугілля

Через висадження в повітря залізничного мосту в районі станції «Кондрашівська-Нова» зупинено поставки вугілля на Луганську ТЕС. А вона забезпечує понад 90% потреб регіону в електроенергії. Станція розташована в місті Щастя, яке контролюється українськими силовиками. За сприятливих умов орієнтовний термін відновлення залізничної колії становить близько двох місяців. Як заявляють у компанії ДТЕК, якій належить Луганська ТЕС, станція має максимальний запас вугілля на складі, але його вистачить не більш ніж на 20 діб. Тому компанія розглядає варіант доставки вугілля окружним шляхом із шахти «Обухівська» в Ростовській області РФ, яка також входить до складу ДТЕК. Для економії палива можливий також 3-блоковий графік роботи замість звичайного 4-блокового.

Факт

Тільки за один день через бойові дії на території Луганська зафіксовано аварії і пошкодження в системах життєзабезпечення. Так, від системи електропостачання були від'єднані 335 абонентів у селищі Тепличне. Від систем водопостачання та водовідведення — понад 520 користувачів, що проживають у північній частині Кам'янобродського району.

Як Жужа рятує життя прикордонникам

Пункт пропуску «Довжанський» постійно перебуває під обстрілом. В останню таку атаку п'ять прикордонників одержали поранення, два з них — тяжкі. Однак втрати могли бути й більші, якби не місцева собачка Жужа. Як розповідають прикордонники, собака прибився до них в один із днів. Назвали його Жужею, добре нагодували і приласкали, а шефство над нею взяв один із офіцерів. Тварина вже не раз віддячила за добро. Сьогодні ніхто із прикордонників не сумнівається, що в Жужи є шосте відчуття. Вона відчуває черговий мінометний обстріл і за півгодини до початку починає наполегливо «заганяти» свого прийомного хазяїна в укриття. У такий спосіб вона вже тричі врятувала життя Сергію. Тепер за Жужею уважно стежать усі військовослужбовці й бережуть її, немов VIP-персону.

На жаль, своєї Жужи не було у водія автобуса, що перевозив до місця роботи гірників шахтоуправління «Червонопартизанське» компанії ДТЕК. У результаті влучення міни в автобус постраждали понад 15 людей, є й загиблі, однак їх кількість не уточнена. Щоб не допустити подібних трагедій надалі, компанія прийняла рішення призупинити роботу низки своїх підприємств у регіоні.

Алла АНТІПОВА.
Луганськ.

Через терористів гинуть і медики

Тисячі жителів Новограда-Волинського прийшли на церемонію прощання із земляком Дмитром Герасимчуком *(на знімку).* ***Він був ординатором госпітального відділення медичної роти 30-ї окремої гвардійської механізованої бригади 8-го корпусу. Служив у Збройних Силах України з 2006 року. У загиблого залишилися дружина і дворічний син, батьки та сестра. Дмитро Герасимчук загинув 8 липня в бою із терористами за 10 кілометрів від Луганська, поблизу селища Металіст.***

Олексій КАВУН.
Фото надано прес-службою Житомирської облдержадміністрації.

ЮРКОНСУЛЬТАЦІЯ

Оренда житла: дії військовослужбовця

Минулого разу «Голос України» розповідав про умови і розміри грошової компенсації за рахунок державного бюджету військовослужбовцям, які винаймають житло. Сьогодні йтиметься, як саме необхідно діяти, щоб скористатися передбаченою пільгою.

Нагадаємо, що Постановою Кабміну № 450 від 26 червня 2013 року грошова компенсація передбачена особам офіцерського складу та курсантам вищих військових навчальних закладів за умови, що вони не забезпечені жилими приміщеннями за місцем проходження військової служби (навчання).

Прибувши до військової частини, військовослужбовцю разом з членами сім'ї, передусім, необхідно зареєструватися за юридичною адресою такої частини. На підставі рапорту, поданого до житлової комісії військової частини, військовослужбовця з сім'єю зараховують на квартирний облік.

Для отримання грошової компенсації та визначення її розміру особа офіцерського складу (курсант) разом з рапортом подає командиру військової частини (начальнику вищого військового навчального закладу) документи, визначені Постановою № 450 від 26.06.2013.

Зокрема:

— копії паспортів та ідентифікаційного коду військовослужбовця і повнолітніх членів сім'ї;

— витяг із Державного реєстру речових прав на нерухоме майно про належне військовослужбовцю та членам його сім'ї нерухоме майно;

— довідку про склад сім'ї та реєстрацію місця проживання (перебування), видану житлово-експлуатаційною організацією або органом місцевого самоврядування;

— довідку квартирно-експлуатаційного органу (КЕО) про перебування на обліку громадян, які потребують поліпшення житлових умов (для осіб офіцерського складу);

— копію завіреної підписом командира військової частини та печаткою військової частини довідки про отримання (неотримання, здачу) жилого приміщення військовослужбовцем з попереднього місця проходження військової служби, квартирно-експлуатаційним органом Міноборони (для осіб офіцерського складу);

— копію свідоцтва про шлюб (за наявності);

— копію свідоцтва про народження дитини (за наявності).

У разі необхідності житлова комісія може здійснити перевірку всіх зазначених документів. На кожного військовослужбовця, який отримує грошову компенсацію за оренду житла, оформлюється відповідна облікова картка, що зберігається у фінансовому органі військової частини протягом трьох років після припинення виплати військовослужбовцю (курсанту) зазначеної компенсації.

Зауважимо, що грошова компенсація не виплачуватиметься за наявності у військовослужбовця або членів його сім'ї за місцем проходження військової служби жилого приміщення, яке відповідає нормам, визначеним житловим законодавством, а також у разі нездачі службового жилого приміщення (у тому числі в гуртожитку) за попереднім місцем проходження військової служби.

Богдан ЛАВРЕНЮК.

Подоляни допомагають разом

У Кам'янці-Подільському розпочав роботу проект «Ініціатива РАЗОМ», який об'єднає зусилля для допомоги сім'ям з Криму та Сходу. В липні у селі Маків у санаторії оздоровляться сто дітей з Донеччини та Луганщини. Кам'янчани, які мають можливість прийняти на деякий термін сім'ї або надати в користування чи за невисоку платню здати житло, допомогти із працевлаштуванням, теж можуть долучитися до проекту. Найближчим часом запрацює сайт, на якому зі своїми пропозиціями можуть звернутися і ті, хто хоче допомогти, і ті, хто потребує порятунку та хоче переїхати на Поділля. В місті вже проживає вісім сімей, яким надали житло релігійні конфесії.

Ірина КОЗАК.
Хмельницька область.

Більше матеріалів дивіться на сайті golos.com.ua (рубрика «День. Схід. АТО)

Нотатки з передової.

Одразу за висотою дорога спускається донизу, у глибокий яр, а потім — знову висота. Там видніються дві броньовані машини терористів. Праворуч від дороги — селище Металіст. Отже, умовно лінія фронту — це яр.

Дорога до лінії фронту була дуже довга. Спочатку приїхали до одного райцентру Луганської області, звідти нас забрали військовики одного з кращих підрозділів нашої армії — 30-ї окремої гвардійської Рівненської Новоград-Волинської механізованої бригади орденів Червоного Прапора і Суворова. Надвечір'я. Обстановка напружена. Порожні дороги, перегороджені блокпостами. От проїжджаємо славнозвісне місто Щастя. Його брав 24-й батальйон територіальної оборони «Айдар» Збройних Сил України. Слава по фронту про бійців цього підрозділу йде як про сміливих і трохи «безбашенних». Але у хорошому розумінні цього слова. Майже всі вони прийшли на війну з Майдану. Потім у військово-польовому госпіталі довелось почути, що бійців цього батальйону називають просто — Айдар чи айдарівець. Це вже як власне ім'я, і звучить воно з гордістю, з розумінням того, що солдат з «Айдару» — крутий.

Сам термін «лінія фронту» частіше використовується у великих війнах. Ніколи не думав, що у нашій країні ми теж будемо звично казати «лінія фронту». Блокпост батальйонно-тактичної групи 30-ї бригади стоїть на висоті просто на автомобільній трасі. Одразу за висотою дорога спускається донизу, у глибокий яр, а потім — знову висота. Там видніються дві броньовані машини терористів. Праворуч від дороги — селище Металіст. Отже, умовно лінія фронту — це яр. Солдати розповідають, що коли 17 червня брали цю висоту перед Металістом, було дуже гаряче. Завойовували її воїни 128-ї гірсько-піхотної бригади, чернівецький батальйон 80-ї аеромобільної бригади, батальйон «Айдар». Складно через те, що терористи мають сучасну російську зброю. Є у них СПГ, станковий гранатомет. Тоді під час бою бандити влучили у наш БТР, у ньому заживо згоріли вісім десантників. Розповідаю це для того, щоб люди, які нині сидять біля телевізорів і дивляться «милі» серіали про їхній «бравий» спецназ, знали, як убивають російською зброєю наших хлопців. У тому бою воїни відбили у ворога й висоту у Металісті. Але потім був наказ відступити. Після було перемир'я, під час якого бандити в селищі закріпились і окопались. За Луганськом — відкритий кордон з Росією, і бойовики отримали звідти «Гради», 120-ти та 82-міліметрові міномети, іншу зброю. Тепер знову доводиться їх звідти вибивати, знову зазнавати втрат з нашого боку. Командир батальйонно-тактичної групи 30 бригади, що закріпилась на висоті, розповідає про тактику обстрілу ворогом. Як у грі «морський бій», лупить квадратами. Влучить — не влучить. Кілька днів тому був саме такий обстріл «Градами». Один залп цієї установки потребує повну вантажівку ракет «Урал». Де вони можуть їх брати? Відповідь — відома. З Росії.

Також недавно ворожа група, осіб з 15, намагались зробити прорив. Бійці «тридцятки» не подарували їм такого щастя... А взагалі бійці бригади у Луганській області

Увесь день безперервно йшов дощ. Все мокре, скрізь — місиво й болото. Окоп, у якому стоїть БМП, залило водою. Питаю, чи це не погано для техніки. Ні, відповідають, адже машина ще й плаває.

Слава по фронту про бійців цього підрозділу йде як про сміливих і трохи «безбашенних»

Сто метрів до невідомості

з 9 травня. Сил достатньо — є артилерія, танки, міномети, зенітні установки. Утримання висоти — головне завдання військовиків. Вони здійснюють блокування і контроль, також блокпост призначений для евакуації мирного населення. Командир розповідає, що, за даними розвідки, на тому боці є терористи-чеченці, а зовсім не місцеві сепаратисти.

Тим часом солдати облаштовують побут, як можуть. Варять собі їсти, смажать картоплю. Одного вечора навіть спіймали зайця. Воїн жартує, що тушонка й каша вже набридли, може бути й свіжина. Поки ж тримають його як розраду.

Весь день безперервно йшов дощ. Все мокре, скрізь — місиво й болото. Окоп, у якому стоїть БМП, залило водою. Питаю, чи це не погано для техніки. Ні, відповідають, адже машина ще й плаває. Воїни 30-ї бригади сприймають умови такими, які є. Не скаржаться. Адже вони — елітний підрозділ, бойовий дух тут дуже високий. Всі готові битись до перемоги, аби тільки потім держава не забула, не обманула.

А я тим часом ніяк не міг звикнути до краєвиду: там — лінія фронту, умовний кордон між нашими й бандитами. А в полі обабіч дороги дозріває пшениця. Така сюрреалістична картинка. Колоситься поле з хлібом, що дає життя, а на полі — не зернозбиральні комбайни, а танки й гармати.

Ми на позиції артилеристів. Найбільше цінують тут лейтенанта Олексія. «Він у нас на вагу золота», — каже його колега, пояснюючи, що Олексій — один з кращих спеців артилерійської справи. А років цьому спецу — лише 22. Два місяці тому він закінчив військовий інститут — і одразу на війну. Каже, що його мама не знає, де він. Олексій не хоче додавати їй сивини.

Колоситься поле з хлібом, що дає життя, а на полі не зернозбиральні комбайни, а танки й гармати.

Те, що на передовій смертельно небезпечно, я зрозумів швидко. Раптово хтось крикнув: «Воздух!». Ми швидко сховалися у бліндажі — ямі, накритій сосновими колодами. Мій колега й друг, кращий військовий кореспондент з «Інтеру» Роман Бочкала теж стрибнув у бліндаж, отримав поранення — вивихнув руку. За кілька хвилин у рації артилериста Олексія прозвучало: «Є втрати». Ворожа міна розірвалася над медичним наметом. Двоє загиблих, близько 10 поранених. Ми в цю секунду були на відстані 100 метрів.

Пізніше у будці медичного ГАЗ-66 на ношах лежали тіла двох молодих хлопців. Вантаж «200». Півгодини тому вони ще були живі. Капітан Дмитро Герасимчук, військовий у другому поколінні, начальник медслужби батальйонно-тактичної групи 30-ї бригади. Вік — 29 років. Залишились дружина і дворічний син. Понад два місяці він був на передовій. Завдяки Дмитру було врятовано 38 військовиків. Другий — старший сержант, десантник 37-річний Ігор Філіпчук. Його мобілізували з села Грушівці Кельменецького району Чернівецької області.

Війна тим бездушна, що на ній скрізь витає раптова і безглузда смерть. Ти сідаєш у вертоліт 16-ї бригади армійської авіації, злітаєш і віриш, що все буде добре. Чи не сідаєш (так розпорядилась доля) — і машину збивають. Ти їдеш у конвої на броні БТР разом з десантниками 95-ї аеромобільної бригади і віриш, що сьогодні все буде добре. Хоча кілька днів тому обстріляли дозорну машину і загинули досвідчені розвідники.

Крайня фотографія з цього відрядження на лінію фронту, яка знята у моїй свідомості та яка досі стоїть перед очима, тому що зняти її з причин безпеки не дозволили, виглядає так.

Військово-польовий госпіталь. Вертолітний майданчик. Дощ, болото, місиво під ногами від безперервного дводенного дощу. Повний людей вертоліт Мі-8. Світло не вмикають. Напівтемрява. У хвості — кулеметник. Два «двохсотих», п'ятнадцять поранених. На підлозі теж лежить тяжкопоранений. Ступити ніде. Беззвучно плаче офіцер, товариш загиблого. Знервовані стривожені вертолітники, екіпаж з Нового Калинова. Їм ще потрібно перелетіти через війну і доставити всіх — і мертвих, і живих — у безпечне місце.

Назад ми їхали колоною військових КамАЗів, які привозили снаряди для артилерії. На «побивку» додому з нами їхали кілька військовиків. Один з них — 23-річний Артем — розповів, що іде одружуватися: «Ресторан замовлено. У ЗАГСі чекають. У суботу поберуся, а в неділю — знову на війну».

Олександр КЛИМЕНКО.
Фото автора.

Всі готові битись до перемоги, аби тільки потім держава не забула, не обманула

Біля селища Вилок Виноградівського району через коротке замикання лінії електропередач стався обрив проводів. Від ураження струмом загинуло десять голів великої рогатої худоби місцевого населення. Для відновлювальних робіт було залучено три одиниці техніки та 28 енергетиків, *повідомляє наш закарпатський власкор Василь Нитка*

У Черкасах проїзд у міському пасажирському автотранспорті підвищено на 50 копійок. Тепер вартість квитка у маршрутці — три гривні, *передає наш власкор Лідія Титаренко*

Не шукай мене, бо я в Гідропарку...

З огляду на складне економічне становище в країні, дозволити собі відпочинок на березі екзотичного курорту може не кожен. А через неспокійну ситуацію на сході чорноморське узбережжя — теж не найліпший варіант. Тому мешканці столиці вирушили до київського Гідропарку. Завітали туди і ми.

О десятій ранку музика гамселить звідусіль, у кіосках продають гарячу кукурудзу та креветки, а відвідувачів запрошують випробувати свою сміливість на атракціонах. З Венеціанського мосту, який відремонтували торік, відкривається чудова панорама на місцеві пляжі. Один з найулюбленіших — «Венеція». На його території розміщені майданчики для пляжного футболу і баскетболу, кафе та фонтанчик з питною водою. Неподалік — дитячий майданчик і тренажерне містечко, де кожен може безплатно на свіжому повітрі підкачати м'язи. На пляжі працюють п'ять штатних працівників, які забезпечують порядок та чистоту.

Проте найчистішим пляжем у Гідропарку вважається «Дитячий», на якому відпочивають **(на знімку ліворуч)** і дорослі, і малі. На табличці біля медпункту бачимо напис: «Температура повітря — 29° С, води — 22° С». Медсестра Таїсія розповідає, що пляж є найбезпечнішим для відпочинку: «Тут просіюють пісок, а дно очищають водолази. По медичну допомогу зазвичай звертаються люди, що відпочивають за територією пляжу через загострення хронічних захворювань серця, а також із травмами, отриманими після стрибків з мосту».

Киянки Юля і Наталя в Гідропарк завітали вперше: «Нам тут подобається, вода прозора, дітям є де побігати».

А от студентка Ірина у воду заходити не збирається, каже, що вона — сумнівного коричневого кольору, а в Гідропарк приїжджає, щоб завести нові знайомства і відчути атмосферу літнього відпочинку.

Трохи далі бачимо шлюпку, яку водолази спускають на Дніпро, щоб очистити дно від скла. На рятувально-водолазній станції розповідають, що колись за сезон було від 40 до 70 потопельників. Цього року їх лише двоє — через стрибки з мосту. Як правило, кажуть, стрибають приїжджі, кияни стали обачнішими.

Начальник служби забезпечення відпочинку КП «Плесо» Костянтин Пігуля розповідає, що за сприятливої погоди Гідропарк відвідує до десяти тисяч осіб. А загалом кількість відпочивальників залишилася на минулорічному рівні.

Генрік Стузінський, начальник рятувально-водолазної станції, повідомив, що на сьогодні у штаті працює 27 осіб, але він недоукомплектований: «Багато хлопців, які працювали у нас раніше, нині воюють на сході». Загалом рятувальники працюють на трьох пляжах, які мають паспорти **(на знімку вгорі)**. Це «Венеція», «Молодіжний» та «Дитячий».

Анастасія КОВАЛЬЧУК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Трирічна Полінка продовжує боротися за життя

Кілька днів тому ми вже повідомляли про трагічний випадок, що стався з трирічною дівчинкою із села Войнівка на Кіровоградщині.

Хоч у дитини опіки 70 відсотків тіла (залишилися неушкодженими лише обличчя, шия та плечі), що, як правило, не сумісно з життям, вона мужньо бореться. На щастя, немає опіків внутрішніх органів. Стан Поліни стабільний, вона прийшла до тями, але й далі перебуватиме в реанімації підключеною до апарату штучного дихання. Уже почали працювати нирки.

Дівчинка перебуває під постійним наглядом лікарів. Щодня для неї здають кров кільканадцять донорів. Це волонтери, військовослужбовці, родичі, сусіди. Проте їх потрібно більше 50, бо необхідна не лише плазма крові, а й ліки, які з неї виготовляються.

Є й інша проблема. Перша ніч перебування дитини в реанімації стала в 7000 грн., друга — в 4000, перша операція — 3500 грн. Лише один препарат коштує 800 грн., а їх потрібно багато. За перші п'ять днів на лікування витрачено майже 27000 гривень.

Лікарі збираються пересаджувати шкіру на найбільш уражені місця. Скільки ще потрібно грошей, сказати точно не береться ніхто. Називають суми від 60 до 95 тис. грн. Мати Полінки Вікторія Коропенко повідомила, що протягом п'яти днів на картку надійшло 2000 грн.

Полінка продовжує боротися за життя та сподівається на людську небайдужість. **Контактні телефони: 0632865679, 0684699417, картка ПриватБанку 5168757270107685.**

Петро МЕЛЬНИК.

Кіровоград.

На знімку: Поліна в реанімації.

Фото Першої електронної газети.

КАЛЕЙДОСКОП ВІСТЕЙ

Будують міст... туристичний

Він проляже між Кам'янцем-Подільським та Новою Каховкою. Представники Новокаховської міської ради приїхали у місто над Смотричем, щоб познайомитися з системою роботи туристичної галузі та туристичних інформаційних центрів, щоб розвивати цей бізнес у себе. Міста дуже різні за своїм туристичним потенціалом, проте ця відмінність може бути основою для співпраці між ними. Адже історія та архітектура Кам'янця привабливі для гостей з південної України, а дніпровські плавні та Каховське море можуть зацікавити подолян.

Ірина КОЗАК.

Хмельницький.

Курорти хотіли «затопити» алкогольним сурогатом

Злочинне угрупування, члени якого постачали в курортний регіон горілчаний та коньячний фальсифікат, знешкодили оперативники Головного управління Міндоходів Херсонщини. У двох підпільних цехах, розташованих просто в житлових будинках, вони з низькоякісного спирту виготовляли «майже справжні» алкогольні напої, які потім сподівалися вигідно розпродати в кафе й магазини на курортах області. Правоохоронці вилучили півтонни алкоголю загальною вартістю понад 54 тисячі гривень, повідомляє прес-служба відомства. Наразі шукають постачальників спирту.

Сергій ЯНОВСЬКИЙ.

Херсонська область.

ЦИФРА

600 бакалаврів і 140 магістрів різних спеціальностей підготовлено за сім років на Полтавщині Лубенським центром заочного дистанційного навчання столичного Національного педагогічного університету ім. М. Драгоманова.

Василь НЕЇЖМАК.

Півтисячі гектарів біля Шацьких озер повернуто державі

Господарський суд Волинської області зобов'язав рибгосп «Шацьк», дочірнє підприємство ВАТ «Волиньрибгосп», повернути в державну власність земельну ділянку, що перебуває за межами населених пунктів Шацької селищної ради, загальною площею 483,5 гектара.

Ще у вересні 2013 року цей само суд задовольнив позов Любомльського міжрайонного прокурора в інтересах держави й ухвалив рішення про припинення права постійного користування землею рибгоспом та повернення ділянки державі. Однак Рівненський апеляційний господарський суд цю ухвалу скасував. З його рішенням не погодилася прокуратура Волині, оскарживши його в касаційному порядку. І ось, нарешті, постановою Вищого господарського суду України касаційну скаргу прокуратури задоволено і рішення господарського суду Волинської області залишено в силі.

Микола ЯКИМЕНКО.

Волинська область.

До столиці їздитимуть частіше

Укрзалізниця призначила додатковий потяг із Києва до Івано-Франківська і в зворотному напрямку. Зі столиці до обласного центру Прикарпаття він почав курсувати вчора і їздитиме через день по непарних числах. Із Івано-Франківська до Києва вперше вирушить сьогодні. Щоправда, в дорозі потяг перебуватиме довше, ніж зазвичай, і до столиці прибуватиме аж у другій половині дня, що не зовсім зручно для пасажирів.

Галина БРУХАЛЬ.

Івано-Франківська область.

Контрабандою з Криму намагалися ввезти 279 упаковок котлет російського виробництва — Сергій ЯНОВСЬКИЙ

Вступна кампанія у Донецькій та Луганській областях триватиме довше

ПОЧАТОК НА 1-Й СТОР.

Що стосується решти абітурієнтів, то для них правила гри такі. На подачу документів до обраних вишів у вступників є три тижні — до 1 серпня. Подавати заяви дозволено у щонайбільше п'ять вузів по трьом спеціальностям у кожному.

Цьогорічне всеукраїнське нововведення — зменшення ваги шкільного атестату. Його максимальний бал становитиме 60 (минулого року атестат оцінювали у 200 балів).

Перший рейтинговий список із переліком осіб, рекомендованих до зарахування, з'явиться уже 2 серпня. Саме зарахування на денну форму навчання відбудеться не пізніше 11 серпня для бюджетників та не пізніше 18 серпня для контрактників.

Уже традиційно подавати документи можна не лише особисто у паперовому вигляді, а і в електронній формі. Претендувати на вступ до вузів можуть випускники, які за результатами ЗНО отримали не менше 124 балів з непрофільних конкурсних предметів і не менше 140 — з профільних. Щоправда, навчальний заклад має право встановити свій вищий мінімальний поріг на окремі спеціальності.

До речі, у Міністерстві освіти та науки працює консультативна «гаряча лінія» для вступників у вищі навчальні заклади — 044 481 32 15.

Та розпочалася вступна кампанія ще не для всіх. Досі понад 21 тисяча випускників переважно з Луганщини та Донеччини складають ЗНО. Щоправда, і на цю додаткову сесію змогли перереєструватися не всі охочі. Невизначеною і досі лишається доля майже 13 тисяч випускників шкіл, розташованих у зоні проведення АТО, які з різних причин не змогли складати тести і під час цієї додаткової сесії. У профільному міністерстві обіцяють не залишити їх напризволяще. За словами чиновників, для них організують ще одну — третю сесію ЗНО. Провести її планують наприкінці серпня. Звичайно, можливим це буде лише за умови, що ситуація у регіоні стабілізується.

А тим часом набули чинності зміни до закону, згідно з якими діти військовослужбовців, що мають вислугу 20 років і більше чи ж стали інвалідами під час виконання своїх обов'язків, отримують переважне право зарахування до військових вузів та ліцеїв. Та лише за умов успішного складання іспитів та відповідності іншим вимогам та правилам прийому до цих закладів. Скористатися цією пільгою можна протягом трьох років після закінчення школи. Перевагу при зарахуванні на бюджетні місця до усіх навчальних закладів країни, згідно з законом, отримали особи, у яких один із батьків-військовослужбовців загинув. У тому числі йдеться про осиротілих, чиї батьки померли, виконуючи військовий обов'язок під час антитерористичної операції.

Тетяна ГРАДОБЛЯНСЬКА.

Німці вчать боротися зі СНІДом

Для сімейних лікарів Дніпропетровщини німецькі медики провели шість тренінгів, під час яких знайомили наших фахівців з найсучаснішими методиками лікування та попередження СНІДу. Уже у вересні між облдержадміністрацією та Німецьким товариством міжнародної співпраці буде підписано меморандум про координацію протидії поширенню хвороби століття. А на базі обласного центру з профілактики та боротьби зі СНІДом відбудеться цикл лекцій для півтори тисячі сімейних лікарів, терапевтів і педіатрів, від яких залежить ефективність профілактичної роботи.

— З метою подолання хвороби ми намагаємося об'єднувати зусилля, — відзначив керівник програми профілактики ВІЛ/СНІДу в Україні GIZ Мартін Каде. В. о. директора департаменту охорони здоров'я ОДА Ігор Македонський наголошує, що в області діє подібна програма з профілактики туберкульозу. Реалізується вона разом з американським агентством USA.

Володимир РИБАЛЬЧЕНКО.
Дніпропетровська область.
Фото прес-служби ОГА.

Зліва направо: І. Македонський і М. Каде обговорили з медиками подальші плани.

СИТУАЦІЯ

За справу побиття міліцією самооборонівців взялася прокуратура

Дедалі більшого розголосу в Запоріжжі набуває історія з побиттям активістів місцевої Самооборони співробітниками УБЕЗ. Як повідомив голова облдержадміністрації Валерій Баранов, справу розслідує обласна прокуратура. За версією постраждалої сторони, активісти отримали інформацію про те, що в заміському елітному ресторані «Марко Поло» відзначають професійне свято 40 співробітників УБЕЗ. Людей обурило, що в той час, коли на сході країни гинуть українські вояки, інші безтурботно п'ють і гуляють. У відповідь на запитання, яке й досі продовжує дратувати місцеву громадськість, за чий рахунок бенкет у дорогому ресторані, самооборонівців побили. Двоє з них потрапили до лікарні. Відомості про подію внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за ч.4 ст.296 Кримінального кодексу України (хуліганство, скоєне із застосуванням вогнепальної зброї). Були намагання звинувачувати у конфлікті саме активістів. І лише після втручання прокуратури області, «із врахуванням отриманих даних, до ЄРДР вже внесені відомості за ч.2 ст.365 УК України (перевищення влади або службових повноважень, що супроводжувалися насильством). Справу взяв під особистий контроль прокурор області Олександр Шацький. Посадовці зазначають, що ніхто честь міліцейського мундира захищати не буде.

Леонід СОСНИЦЬКИЙ.
Запоріжжя.

У смерті юнака підозрюють дільничного

На Тернопільщині дільничного підозрюють у наїзді на 19-річного жителя села Стрийки Збаразького району. В результаті ДТП хлопець помер. За версією правоохоронців, у ніч на 8 липня міліціонер наїхав на п'яного юнака, який лежав на дорозі, і, злякавшись, утік. Дільничного з роботи звільнили через те, що не надав допомоги потерпілому і дискредитував професію. Родичі 19-річного Миколи Брегіна за підтримки громадських організацій пікетували обласну міліцію і прокуратуру, вимагаючи об'єктивного розслідування. У них інша версія. Перед смертю хлопець, який їхав мотоциклом у сусіднє село на побачення з дівчиною, зателефонував їй, повідомивши, що його переслідує міліція. Під час розмови зв'язок несподівано обірвався. Родичі вказують і на те, що характер травм не відповідає версії наїзду на лежачого.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

ФОТОФАКТ

У Києві вп'яте відбулася природоохоронна акція «Прибери заповідній острів», під час якої активісти не лише збирали сміття, а й намагалися привернути увагу чиновників до екологічних проблем водойм, серед яких — браконьєрство, незаконні гідронамиви, захоплення прибережних ділянок.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Вишневе свято в селі Вишневому

Щедрий, як ніколи, урожай вишень зібрали цього року жителі села Вишневе Котовського району. Саме це і стало головним приводом для «Вишневого свята», що його вирішили влаштувати селяни.

Захід удався. На імпровізованих майстер-класах «Вишнева моя Україна» говорили багато хорошого про цю ягоду. Всі бажаючі змогли продегустувати страви з вишнею, приготовані місцевими господарками — від пирогів до настойок. Медики розповіли про лікарське застосування ягоди. Переймати досвід сусідів до Вишневого приїхали клубні працівники з інших сіл району.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

МИ РАЗОМ!

Ті проігнорували гуманне рішення

Шановна редакціє! Прочитав звернення члена Національної спілки журналістів України Л. Шевченко до військових («Голос України», № 129, 10 липня). Це добре, що поважна журналістка усією душею вболіває, щоб не було руйнувань у Донецьку. Але невже ветеран журналістики не розуміє, що всі, хто незаконно носить зброю, згідно з Кримінальним кодексом України, — злочинці. Всі, хто незаконно застосовує бойову техніку і зброю, — двічі злочинці, самі звичайнісінькі нелюди-терористи, проти яких і спрямовані антитерористичні операції згідно з законами України. Тому Л. Шевченко мала б насамперед звертатися до сепаратистів, російських диверсантів, різних найманців, кріміналітету з вимогою, аби вони припинили свою злочинну діяльність і склали зброю! Адже ті проігнорували прийняття гуманного рішення Президентом України про припинення вогню з боку формувань АТО.

Нині, якщо влада не боротиметься з терористами, то це буде порушенням Кримінального кодексу.

Вихід один — всі українці (передусім населення Донбасу) мають звернутися до терористів з вимогою скласти зброю, а терористи, щоб зберегти своє життя і життя мирних українців, мають виконати вимогу української влади і всього народу. А якщо ні, то жертви і страждання невинних українців продовжаться...

Михайло ВАРЕНИЦЯ.
Сміла Черкаської області.

Коледж плюс «школа рольнiча»

До Млинівського державного технолого-економічного коледжу вдруге завітала делегація «школи рольнічей» із міста Болеславо Поморського воєводства Республіки Польща. У налагодженні добросусідських відносин роль зіграла фахова спорідненість українського і польського навчальних закладів, що дає змогу ініціювати, розробляти спільні науково-практичні проекти й успішно їх реалізовувати.

За тиждень перебування у Млинові гості з-за Бугу мають можливість реалізувати чимало ідей міжнародної співпраці, а також насолодитися мальовничим довкіллям райцентру на річці Іква.

За словами керівника польської делегації Люцини Порте, у вересні цього року у Болеславі побувають викладачі Млинівського коледжу, а 2015 року відбудеться обмін студентськими делегаціями обох навчальних закладів.

Віталій ТАРАСЮК.
Млинів
Рівненської області.

ПРОБЛЕМА

Дорого і небезпечно — це про громадський транспорт

Відтоді, як в. о. кіровоградського міського голови Іван Марковський привселюдно заявив, що не допустить, аби кожна поїздка в громадському транспорті щораз спустошувала гаманці містян на 3 гривні, всі надії були на батька міста (ну, нехай і в. о. батька). Мовляв, він захистить громаду від необґрунтованих зависоких тарифів.

І ось днями після двомісячної перманентної забавки місцевих чиновників і депутатів під умовною назвою «Обери правильний тариф» (кілька разів поспіль виконком його нарощував, а сесія — урізала) сторони зійшлися на тимчасовому. Однак очікуваного полегшення пасажирам це не дало, оскільки тепер їм частогусто доводиться «вибивати» по 50 копійок решти, яку «забувають» повернути водії...

А тут ще й управління ДАІ в області оприлюднило невтішну статистику про несправні автобуси та водіїв напідпитку...

Анастасія ЧЕГОЛЯ.
Кіровоград.

Уряд продовжив реалізацію пілотного проекту щодо часткової компенсації громадянам вартості ліків від гіпертонії — *головний позаштатний терапевт МОЗ України Василь Нетяженко*

Діти з Луганської області відпочиватимуть у санаторії «Дениші» під Житомиром — *УНІАН*

Діагностика: істину встановлює промінь

До наших побуту і лексикона вже міцно ввійшли ще вчора маловідомі терміни УЗД, КТ, МРТ... Але навряд чи хто з нас особливо замислюється над тим, що стоїть за цими абревіатурами, на яких принципах будуються застосовувані за допомогою такого устаткування діагностичні технології, які вони діють і які можливості відкривають. Але ж саме з ними пов'язаний цілий напрям сучасної медицини, що називається променевою діагностикою. Напрям, який фахівці вважають сьогодні незамінним, найдосконалішим і надійним методом виявлення недуг. Принаймні такої думки дотримується член-кореспондент Національної академії медичних наук України Ірина ДИКАН** (на знімку)**. І цілком логічно, що наукова установа НАМНУ, яку вона очолює, називається Інститут ядерної медицини і променевої діагностики.

...Про променеву діагностику і про внесок в її розвиток колективу інституту Ірина Миколаївна може вести мову нескінченно. Вона натхненно розповідає про новітні технології, популярно викладає тонкощі їхнього застосування, заглиблюючись у надра фізики, хімії та біохімії й підкреслюючи водночас важливість і необхідність спільної роботи із представниками суміжних наук і напрямів, передусім з інститутами НАНУ й НАМНУ, а також із вітчизняними виробниками медичної апаратури.

— За допомогою променевої діагностики нині визначається 90 відсотків усіх хвороб людини, — каже Ірина Дикан. — За цією значною цифрою — невпинні пошуки вчених і фахівців, відкриті нові можливості й переваги і в підсумку — ефективність лікування хворих, що зростає.

— А яку з інститутських розробок у цій царині ви віднесли б до найцінніших?

— Одна з останніх, яку не тільки застосовують у клініках НДІ, а й впроваджена в практичну охорону здоров'я, пов'язана з еластографією зсувної хвилі, — каже Ірина Дикан. — Запропонований метод дає змогу дуже рано, коли ще немає ні найменших клінічних проявів хвороби, визначити її симптоми, якими є, зокрема, зміни в людському організмі структури живої тканини. Це дуже важливо, якщо людина занедужує, припустимо, гепатитом, особливо упровідним вірусним С. У такий спосіб вдається виявити, коли на термальній стадії недуги починає розвиватися цироз печінки. Як зазначає співбесідниця, нововведення, до народження якого причетні насамперед учені НВО «Радмир», розсуває кордони можливостей і в так званій диференціальній діагностиці. Її дуже потребують насамперед онкологи.

Ірина Дикан розвертає своє крісло на 180 градусів до комп'ютерної панелі, на якій у кольоровому зображенні висвічуються людські органи, і віртуально демонструє ще одне досягнення сучасної променевої діагностики — мультидетекторну комп'ютерну томографію.

— Ось бачите, судинами до певного органа, у цьому разі до правої нирки, пішла контрастна речовина, — пояснює директор інституту. — Воно заповнює здорові й уражені недугою тканини по-різному. Здається, все просто. Але це тільки з першого погляду. Потрібно правильно отримати таку картинку, детально розрахувати, як оптимально для кожного конкретного пацієнта зробити затримку від моменту введення контрастної речовини до її повного накопичення в патологічному вогнищі. Це і є ті тонкощі методології променевої діагностики, які ми розробляємо.

Слід також зазначити, що наш інститут — єдина установа, де сьогодні здійснюється перфузіографія пухлин внутрішніх органів та інших патологічних вогнищ. За допомогою цієї технології вивчаються особливості кровопостачання — як протікає кров, в якій кількості проникає в тканини через судинну стінку... Такі знання дуже важливі, тому що ця інформація характеризує багато процесів у людському організмі. Можна, наприклад, уже без пункції сказати, що це, припустимо, — запалення, це — доброякісна пухлина, а це з майже 100-відсотковою ймовірністю — злоякісна.

— Чи є в наукових дослідженнях колективу інституту місце позитронно-емісійній томографії, тобто, ПЕТ-технологіям?

— Вони також одні з найефективніших способів молекулярної діагностики злоякісних утворень, уражень головного мозку, серця та інших захворювань. Це потужний діагностичний інструмент, що істотно поліпшує наше розуміння першопричин патологічних станів і вдосконалює способи діагностики й лікування багатьох захворювань.

Нещодавно ми придбали унікальний апарат, що об'єднує три методи дослідження — ПЕТ, однофотонну та комп'ютерну томографії. Як нині модно казати — «три в одному». За договором цей апарат ми використовуватимемо разом із клінічною лікарнею «Феофанія». Вона — єдиний виробник, що має сертифікований модуль синтезу. Отже, необхідні для досліджень радіоізотопи ми отримуємо, по-перше, одразу, що дуже важливо, адже вони короткоживучі, доставляти їх на відстані практично неможливо. А по-друге — безплатно. Адже варто врахувати й дорожнечу комплексу — він коштує понад 12 мільйонів євро. Фактично це маленький ядерний реактор.

Ще одна перевага об'єднання зусиль у тім, що устаткування використовується ефективно. Просто мати апарат — мало. Він повинен максимально можливо задовольняти потреби у цьому дослідженні пацієнтів нашої країни, яким він необхідний.

— І багато у вас таких партнерів?

— Багато. Це інститути і Національної академії медичних наук, і НАНУ, і установи охорони здоров'я різних регіонів України, і виробники устаткування. Спільно працюємо над цілою низкою напрямів, актуальних для подальшого розвитку променевої діагностики.

— Ірино Миколаївно, як достоїнство її новітніх технологій ви називали можливості постановки діагнозу навіть за відсутності «найменших проявів» захворювання. Але ж з урахуванням ментальності наших співвітчизників прагнення регулярно проходити обстеження дочекатися від них, м'яко кажучи, важко. Діє принцип, схожий на всім відоме прислів'я: доки грім не вдарить, мужик не перехреститься...

— Потрібно добиватися змін у психології наших співгромадян спільними зусиллями і медиків, і громадських організацій, і журналістів. Адже мова — про здоров'я людей, якщо хочете, про долю нації. З апатією й байдужністю співвітчизників стосовно себе можна було якоюсь мірою миритися, коли не було можливостей ефективної діагностики, а загальний стан здоров'я людей був не такий поганий. Сьогодні й перша й друга обставини змінилися кардинально і, як ви розумієте, з точністю до навпаки. Визначальна роль тут має належати, звісно, медикам. У нашому інституті, який є, до речі, не тільки провідним у нашій країні центром зі створення нових високоефективних діагностичних технологій, а й важливою ланкою системних оглядів населення, введено скринінгові обстеження, раніше відомі під назвою «диспансеризація». Почали зі співробітників Національної академії наук — з дослідження молочної залози в жінок, комплексного ультразвукового дослідження, цифрової рентгенографії легенів. У підсумку виявили кілька випадків онкопатології, туберкульозу. Багато хто не підозрював про наявність гіпертонії, атеросклерозу, хвороб печінки, нирок....

Із застосуванням ехокардіографії та КТ-коронарографії ми досліджуємо серце, коронарні судини. Насамперед у чоловіків, котрим за 50 років. Завдяки нашим висновкам багато хто пройшов стентування, уникнувши тим самим розвитку інфарктів та інсультів. Показово, що вони навіть не припускали загрози, що чигала на них. Залом уперше різні захворювання виявили в 60 відсотків обстежених. Тому й пропагуємо ось такий поглиблений скринінг.

А взагалі кожна людина повинна піклуватися про своє здоров'я сама і знаходити можливості обстежитися. Якщо взяти жінок, то, вважаю, що після досягнення 45-річного віку їм обов'язково хоча б раз на два роки потрібно проходити мамографію. Зрештою, є платні центри, можна скористатися й благодійною допомогою... Та й що таке викласти раз на два роки 100—150 гривень?! Адже на манікюр знаходиться щотижня 200! А тут ідеться про здоров'я і навіть життя: варто запізно виявити рак молочної залози, і ситуацію вже не виправити. Те саме стосується чоловіків: на сауну, більярд та інші розваги вони гроші знаходять. Тим часом за смертністю від серцево-судинних захворювань, властивих передусім представникам сильної статі, ми попереду планети всієї. Це за того, що кардіологи та кардіохірурги нашої країни — фахівці найвищої кваліфікації. Але до них потрібно вчасно звернутися й бажано не по «швидкій». Ось у чому необхідність вчасного виявлення не тільки розвинених захворювань, а й початкових їхніх ознак. Такі можливості, до речі, є й у державній системі охорони здоров'я. Тільки в нашому інституті, наприклад, обстежують щороку до 80 000 осіб.

— В інституті зрозуміло. А якщо вийти за його поріг? А тим паче перенестися в середньостатистичну районну лікарню?..

— А тут, як то кажуть, важливо правильно розставити акценти, тобто визначити критерії оптимального забезпечення лікувальних установ устаткуванням і технологіями з урахуванням необхідності й доцільності. Іншими словами, варто чітко розуміти, якій установі устаткування якого класу необхідне. Районній лікарні або поліклініці чи, як тепер називають, територіальному діагностичному центру потрібні рентгенапарат, УЗД, мамограф і простенький МРТ. Завдання тут — патологію, що очевидна, виявити й лікувати. Якщо мова йде про складніші випадки, пацієнта варто направити вже до спеціалізованої установи — експерт-класу, де устаткування потужніше і досконаліше і де сконцентровані найбільш значні фахівці, які зіштовхуються з такими недугами не раз на три роки, а щодня. Повинна бути етапність.

Що стосується центрів експерт-класу, то на місто Київ таких потрібно 4—5. Для області, залежно від кількості населення, необхідно 2—4 центри. І вони в принципі є. Кажучи про Україну загалом, варто підкреслити, що столиця — не єдиний регіон концентрації сучасних технологій променевої діагностики й висококваліфікованих кадрів. Своїми фахівцями й апаратурою можуть по праву пишатися Харків і Запоріжжя, Донецьк і Дніпропетровськ, Львів і Івано-Франківськ. А це означає, що нашим співгромадянам немає потреби шукати діагностичної допомоги за межами країни.

Під час проведення УЗД-еластографії.

Мультидетекторна комп'ютерна томографія в дії.

Віктор ЧАМАРА.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Кожна людина повинна піклуватися про своє здоров'я сама і знаходити можливості обстежитися

«Новоросію» вигадали загарбники

Наступного року виповнюється 325 літ з дня народження Петра Калнишевського. Нині, під час відвертої інформаційної (і не лише) війни Російської Федерації проти України, ця дата набуває особливого значення, як і ім'я досі належно не поцінованого останнього кошового отамана Запорозької Січі. Адже значною мірою завдяки послідовній діяльності Петра Калнишевського землі Південної України було заселено й освоєно саме українцями. За десятиріччя його керівництва тут виникло 45 нових українських містечок і сіл та кілька тисяч козацьких хуторів-зимівників. Він активно протидіяв заселенню земель Війська Запорозького Низового іноземцями, яке проводила Катерина II (справа доходила часом до збройних конфліктів), обстоював права та вольності козацькі, що зрештою і стало однією з причин зруйнування Запорозької Січі російськими військами в червні 1775-го та ув'язнення Петра Калнишевського в тюрму Соловецького монастиря, де він і помер восени 1803-го у віці 112 років. Але він встиг залюднити саме ту малонаселену частину України, яку нині недолугі реставратори монархії і послідовники політики Катерини II називають чомусь «Новоросією».

Ці землі називалися Україною ще тоді, коли навіть Москви не було

Слухаючи один з останніх виступів президента Росії Володимира Путіна, я зрозумів, що йому бракує елементарної освіти. Він укотре здивував світ своїми «відкриттями», цього разу в царині історії. На його «наукову» думку, жодної України в нинішніх межах не існує взагалі; вся східна й південно-східна частини нашої території просто Новоросія — від Одеської до Луганської областей. Зауважу, що визначення «Новоросія» вигадали придворні російсько-німецької цариці Катерини II, і воно з'явилося лише в другій половині XVIII століття. Під це поняття вони включили землі вольностей Війська Запорозького Низового, які сягали до гирла Дніпра й Дону, частину Гетьманщини, Слобідської України, тобто все те, що взагалі-то є Україною. Нинішній Москві «Новоросія» потрібна для виправдання своєї загарбницької політики.

Ще 1189-го в «Київському літописі» «Україною» названо територію поміж Південним Бугом і Дністром, до якої входили і нинішня Одеська та Миколаївська області. Зверніть увагу, громадянине Путін, ці землі називалися Україною ще тоді, коли навіть Москви не було, майже тисячу років тому, а згодом, коли їх загарбали турецько-татарські завойовники, їх стали називати Ханською Україною. І заселена вона була українцями. Новоросійська ж губернія була створена лише 1764 року, і адміністративним її центром стало давнє козацьке місто Кременчук; до її складу входили Українська лінія, тринадцять сотень Полтавського і дві Миргородського полків Гетьманщини, а також штучно створені царизмом Нова Сербія та Слов'яно-Сербія і значна частина земель вольностей Війська Запорозького Низового. Оце вам і вся Новоросія!

Слобідсько-Українську губернію було створено царським маніфестом від 28 липня 1765 року (зауважте, офіційною назвою була не Новоросійська чи Малоросійська губернія, а саме Українська), і до її складу входили перетворені на провінції колишні Ізюмський, Охтирський, Острозький, Сумський, Харківський слобідські козацькі полки, а також українське населення земель Війська Донського, Бєлгородської, Воронезької, Саратовської, Астраханської губерній, де воно становило більшість. Отака історія з географією.

Українці стали першими слов'янськими мешканцями Одеси

Варто окремо дещо уточнити й щодо Одеси, яку деякі діячі намагаються оголосити ледь не столицею «Новоросії» тільки на підставі того, що заснований тут 1865 року університет названо Новоросійським. Не лише відомий історик А. Скальковський, а й дослідники історії цього міста О. Орлов та В. Черемісінов вважали, що саме запорожці на чолі з кошовим отаманом Петром Калнишевським ще 1771 року здобули турецьку фортецю Хаджибей, яка з 1795-го почала називатися Одеса. Саме українці стали першими слов'янськими мешканцями Одеси, коли кількасот сімей запорожців та їх земляків поселилися в Карантинній балці на Пересипі, заснували там села Нерубайське й Усатове (там досі зберігся козацький цвинтар з масивними камінними хрестами). Як пише історик Тарас Гончарук у своїй книзі «Петро Калнишевський та Хаджибей», згідно з рапортом колишнього полковника О. Репнінського, в Хаджибеї і біля нього 1776 року жило близько чотирьох тисяч колишніх запорожців. 1779 року представник запорожців-утікачів просив у султана передати їм заселені міста Хаджибей, Аджидер та Янікополонію (Паланку). Саме завдяки українським козакам під командуванням Петра Калнишевського Україна здобула вихід до моря — і не лише для себе, а й для всієї Російської імперії. Що ж, цариця віддячила їм сповна суто московською вдячністю: після спільної перемоги в російсько-турецькій війні спочатку нагородила козацтво орденами і медалями, самого кошового отамана найвищою відзнакою імперії, щоб невдовзі зруйнувати Запорозьку Січ, а Калнишевського заслати довічно в Соловецький монастир.

Необхідно відродити в цій нації почуття свободи

Ще 1794 року в інструкції французькому Конвенту, адресованому «Комітету громадської безпеки», було написано: «Безперечно, ми можемо проводити з Росією лише політичну війну з огляду на простір, що відділяє наші країни. А щоб як слід проводити цю війну, треба підтримувати Україну. Цю войовничу колись вільну націю поневолив цар Петро. Необхідно відродити в цій нації почуття свободи, щоб вона могла знищити ярмо, під яким стогне».

Наведу ще кілька цитат авторитетних діячів. «Та культура, которая со времен Петра живет и развивается в России, является органическим и непосредственным продолжением не московской, а киевской, украинской культуры... Таким образом украинизация является мостом к европеизации», — писав князь Микола Трубецькой. На жаль, до цих слів не дослухалися. Хоча ще Петро I, виступаючи в Сенаті Російської імперії, сказав: «Сей малоросийский народ зело умен и зело лукав, он, яко пчела любодельная, дает российскому государству и лучший мед умственный и лучший воск для свечи русского просвещения, но есть у него жало. Доколе россияне будуть любить и уважать его, не посягая на свободу и язык, дотоле он будет волом неподъяремным и светочью российского просвещения, но коль скоро посягнув на его свободу и язык, то из него вырастут драковы зубы, и российское царство останется не в авантаже».

Якби кремлівське керівництво дослухалося до розумних порад попередників, керувалося ними у своїй діяльності, наші народи могли б жити інакше. Але ці слова Петра нинішні правителі Росії чи не знали, чи знехтували. Наслідки не забарилися. І це лише початок. Та ще не пізно зробити з них висновки.

Ми ж в Україні повинні належним чином, на загальнодержавному рівні відзначити 325-річчя від дня народження видатного земляка. Вивченням і популяризацією його діяльності вже кільканадцять років займається Всеукраїнський благодійний фонд імені Петра Калнишевського. До речі, вкрай потрібно завершити створення багатосерійного кінофільму про Петра Калнишевського «Лицар Дикого Поля», над яким уже понад десять років працює відомий кінорежисер і кіносценарист Володимир Савельєв.

Свого часу робота над цим фільмом була частково профінансована державою і дещо навіть вдалося зняти, але коштів вистачило не надовго, і все призупинилося. А даремно! Навіть під час Великої Вітчизняної війни, коли всі ресурси СРСР було кинуто на боротьбу з окупантами, держава знаходила кошти для фінансування художніх фільмів патріотичного змісту: вони теж воювали на фронтах. Варто було б один із кораблів ВМС України назвати іменем Петра Калнишевського — наш Фонд узяв би над ним шефство.

Маємо тепер «русских казаков» там, де мали б бути наші

Принагідно зауважу: вже чверть століття обстоюю в усіх, де тільки можна, ЗМІ ідею відродження українського козацтва як стану, парамілітарної структури. Для прикладу, в РФ козацтво стало потужною силою, з якою нам тепер доводиться мати справу на Донбасі та в Криму, а протиставити їм нема чого. Хоч могли б ще два десятки років тому відродити козацький устрій в Україні в кращих традиціях української історії, а не малоросійської шароварної оперети з дерев'яними шаблями. І мали б потужну силу, на порядок вищу від нині поспішно створюваної Національної гвардії...

Упродовж багатьох років я звертався з такими пропозиціями до керівників держави, але намарне. От і дочекалися: маємо тепер «русских казаков» там, де мали б бути українські. Можливо, хоч нинішня воєнна ситуація подіє і підштовхне до відродження українського бойового козацтва. До його лав потрібно приймати кращих представників народу, після хоча б однорічної служби в Збройних силах. Це формування могло б успішно охороняти кордони, боротися із стихійними лихами, підтримувати на місцях громадський порядок. Воно повинне підпорядковуватися безпосередньо Президенту держави, який, будучи Верховним Головнокомандувачем, обирався б і гетьманом українського козацтва.

Попереду ж — 325-річчя з дня народження Петра Калнишевського, і ця дата має стати загальнонаціональним святом єднання нашого великого козацького народу.

Данило КУЛИНЯК,
письменник,
директор Всеукраїнського благодійного фонду імені Петра Калнишевського.

ПОДРОБИЦІ

Видали словник окремого села

Автор і упорядник оригінального довідкового видання — засновниця музею села Злинка Маловисківського району на Кіровоградщині, вчителька місцевої школи Ольга Голованова. Побачило воно світ завдяки редакції районної газети «Маловисківські вісті».

Словник — своєрідне доповнення до виданого торік історичного нарису про Злинку, над яким Ольга Голованова працювала чотири роки. До нього увійшли найбільш уживані слова особливої, відмінної від існуючих на Маловисківщині (та й, мабуть, у всій Україні) говірки, якою і сьогодні активно користуються злинчани, зберігаючи традиції батьків і дідів багатьох поколінь.

Петро МЕЛЬНИК.
Кіровоградська область.

Сто років тому австрійський офіцер намалював Дубно

Майже всі будівлі, зображені на полотні Ховецкера — офіцера австрійської армії, вціліли. На картині — краєвид міста Дубно, що відкривається з південної сторони Дубенського замку. Перед зором художника постали ближній житловий квартал, Кременецький кряж, церква у Сурмачах.

— Цю картину з покоління в покоління передавали в одній із львівських родин, що походить від начальника пошти в місті Дубно, — розповідає завідувачка відділу історії Дубенського заповідника Тамара Дмитренко. — Тепер представник цієї сім'ї визнав за доцільне, щоб репродукція сторічного полотна стала власністю Дубенського замку. З історичної точки зору для міста ця картина є дуже цінною, бо дає змогу побачити, яким воно було сто років тому. Окопи, розбиті снарядами дахи, вибоїни в стінах передають реалії Першої світової війни. А он і церква в Сурмачах, де священик Федір Шумовський, депутат Держдуми, благословляв солдатів-співвітчизників на ратний подвиг супроти австрійського війська. Ще одна цікава деталь — майже всі будівлі, зображені на полотні, збереглися донині. Навіть будинок із розтрощеним снарядом дахом. До речі, є фото цієї споруди, датоване 1942 роком. Біля неї — розбитий радянський танк, на ньому — гітлерівці. Це також частина історії нашого міста. Що ж до автора картини, то поки що проводимо розвідку про нього.

Євген ЦИМБАЛЮК, краєзнавець.
Млинів
Рівненської області.

На знімку: дубенська реальність сторічної давності, зображена на картині художника Ховецкера.

Фоторепродукція автора.

17 липня в Ічнянській школі мистецтв, що на Чернігівщині, відбудеться презентація унікальної електронної «Енциклопедії Ічнянщини» за участю авторів, Віталія та Андрія Шевченків

16 липня в столичній книгарні «Є» Михайло Слабошпицький познайомить читачів зі своєю новою книгою «Гамбіт надії. Україна: констатації, матеріали, виклики, сподівання»

Цілюще джерело нашої пісні

Ось уже п'ятнадцять літ любов до пісні об'єднує людей на полтавській землі у селищі Градизьк. Тут, на горі Пивисі, найвищій точці Лівобережжя, вкотре розквітло обласне мистецьке свято «Пісенне джерело».

Виступає народний аматорський хор «Два кольори».

У цьому щедрому на таланти краю народився композитор і поет Олександр Білаш. Вихований народною піснею, він любив і цінував її. Не дивно, що саме Білаш разом зі співачкою Раїсою Кириченко та за підтримки управління культури Полтавської облдержадміністрації і Глобинської райради започаткував «Пісенне джерело».

Кілька літ Олександр Іванович та подружжя Кириченків опікувалися святом, робили все, щоб джерело української пісні дарувало людям радість. Десятки колективів, композиторів, артистів і музикантів чарували своєю творчістю глядачів. І цьогоріч сюди завітали шановані в Україні особистості.

Радо зустріла полтавська земля свого сина, поета Бориса Олійника. Борис Ілліч був творчим побратимом Олександра Івановича, тож не міг не приїхати на відкриття меморіальної дошки на фасаді Градизької загальноосвітньої школи I—III ступенів №1, у якій навчався композитор.

«Я мав щастя знати Олександра Білаша, — говорить Борис Олійник. — Це вже гербо-фігура України. Все мине, пісні його лишаться, бо вже перевірені часом».

Звернулася до учнів і дочка композитора — Олеся Білаш: «Сподіваюсь, ця школа сіятиме зернятка мудрості, які обов'язково у майбутньому проростуть у ваших душах».

«Сьогодні Білашевий день, — сказала директор закладу Наталія Осташко. — Олександр Іванович дивиться на нас із небес, а ми дякуємо йому за трепетні мелодії пісень, що розлилися білими чайками попід небесами, росами по горі Пивиха...»

Славна гора Пивиха... «Співоче поле»... Біля сцени розкинулося містечко майстрів. Вироби з лози і дерева, ткані килими, вишиті рушники, портрети, ікони, іграшки, обереги — все це представили народні умільці.

А тут і пісня не забарилася. Відкрив свято народний аматорський хор «Два кольори» імені Олександра Білаша Градизького зонального будинку культури «Україна» під орудою заслуженого працівника культури Олексія Тонкошкура піснею про рідний край.

«Пісенне джерело» — це одне з тих джерел, які живлять нашу українську душу і культуру», — сказав зі сцени голова Полтавської обласної державної адміністрації Віктор Бугайчук.

Виконувач обов'язків голови Глобинської райдержадміністрації Володимир Бондар додав: «З цієї височини прекрасні українські пісні розлітаються по всій землі, сповіщаючи про щиру на таланти співочу Глобинщину. Збулися мрії нашого безсмертного земляка про те, що його праотча земля, натхненниця творчості — Пивиха будуть силою, яка об'єднає навколо себе таланти неньки-України».

«Мене запитували, чи час зараз для концертів. Я відповідав: пісня завжди у найважчі моменти давала нам силу, впевненість, бойовий дух. Тож таке свято надзвичайно потрібне», — каже градизький селищний голова Василь Компанієць.

Нинішня берегиня «Пісенного джерела» Олеся Білаш уже вдруге вручила Всеукраїнську мистецьку премію імені Олександра Білаша за вагомий внесок у духовний розвиток України. Лауреатами стали Борис Олійник, солістка Національної філармонії Валентина Матюшенко і Олексій Тонкошкур.

Свято захоплювало різноманітністю концертної програми. Трепетно прозвучали «Пісня про матір» у виконанні Валентини Матюшенко, чудові композиції «Над горою місяць повен» і «Полтавська полька». Затамувавши подих, присутні слухали мелодії Білаша у виконанні викладачів Полтавського музичного училища імені М. Лисенка Оксани і Руслана Христиченків. З Чернігова завітав народний артист України Василь Нечепа. Додали глядачам гарного настрою народний аматорський вокальний квінтет «Булава» Бутоводолинського сільського будинку культури Великобагачанського району і вокальний ансамбль «Кринчаночка» Великокринківського зонального будинку культури. Порадувала солістка Градизької дитячої музичної школи імені О. Білаша Аріадна Сиротенко та Анна Лотиш — нині вже студентка Київського університету культури і мистецтв. Нові пісні подарував земляк, соліст Капели бандуристів України ім. Г. Майбороди Руслан Шевченко. Танцями публіку розважали зразковий хореографічний колектив «Родзинка» Градизького зонального будинку культури та зразковий аматорський хореографічний колектив «Бонжур» Градизької дитячої музичної школи ім. О. Білаша. Не уявляється свято без надзвичайно красивого голосу Наталі Шинкаренко, яка виконала пісню з репертуару Раїси Кириченко «Мамина вишня». Слухаєш усе це і розумієш — з такими юними обдаруваннями не зміліє «Пісенне джерело».

Ангеліна МУДРИК.
Полтавська область.
Фото автора.

Його роботи прикрашали кабінет Кеннеді

На Тернопільщині готуються відзначити 100-річчя від дня народження художника світової слави, уродженця села Пилипче Борщівського району Якова Гніздовського. Під знаком його вшанування пройде увесь наступний рік — відповідно до розпорядження голови Тернопільської облдержадміністрації Олега Сиротюка. Відбудуться виставки робіт художника у краєзнавчих музеях Тернополя, Борщева, Бережан, Бучача, Кременця, Зборова, Почаєва, Теребовлі, Чорткова, у його рідному селі, науково-практичні конференції, урочиста академія. Планують видати каталог «Графіка Якова Гніздовського у збірках музеїв Тернопільщини».

Він працював у малярстві та гравюрі, скульптурі, художній кераміці, іконописі, екслібрисі, прикладній графіці, книжковій ілюстрації... Дві його роботи: «Соняшник» та «Зимовий пейзаж» вибрав для свого кабінету в Білому домі президент США Джон Кеннеді. Твори українського художника зберігаються у фондах найвідоміших музеїв США, приватних колекціях американських мільярдерів. Світову славу син сільського дяка здобув у Нью-Йорку, де прожив більшу частину життя. На батьківщині Якову не щастило. Коли польська влада навесні 1934-го заарештувала хлопця нібито за приналежність до нелегального гуртка, у нього знайшли листівки антипольського змісту. Під час судових слухань він так вдало зобразив на папері усіх учасників процесу, що судді були вражені і відпустили юне обдарування. Яків навчався малярства у Львові, потім — за кордоном, де його застала Друга світова війна. Згодом він перебрався з Європи до США. Художник завжди тужив за рідною землею і заповів поховати себе в Україні. 2005 року, через двадцять літ після смерті, його прах перевезли до Львова і перепоховали на Личаківському кладовищі. Творчість Якова Гніздовського українці почали відкривати для себе лише у роки незалежності.

Яков Гніздовський. Гравюра на дереві (ксилографія). «Вівця», 1961 р.

Любов ЛЕВИЦЬКА.
Тернопільська область.

Готуємось зустріти «Оксамитових терористів»

З 11 по 19 липня цього року відбудеться черговий Одеський Міжнародний кінофестиваль. Головним майданчиком п'ятого ОМКФ стане Одеський академічний театр музичної комедії, де пройдуть урочисті церемонії відкриття та закриття кінодійства. Крім Театру музкомедії, фестиваль охопить ще п'ять майданчиків. Зокрема, кінотеатр «Родина», що має два сучасні кінозали на 180 і 520 місць. Професійна секція розташується на території Одеської кіностудії, а заходи Кіноринку пройдуть у мультиплексі «Сінема-Сіті».

Для шанувальників кіно також відкриють безплатні та вже звичні майданчики просто неба: Потьомкінські сходи і Ланжеронівський узвіз. На легендарних Потьомкінських сходах традиційно відбудеться кіноперформанс у супроводі симфонічного оркестру.

Цього року одесити та гості міста побачать німу версію фільму «Шантаж» від кращого режисера всіх часів у жанрі «трилер» Альфреда Хічкока.

Основний програмний напрям залишається тим самим — арт-мейнстрім, повнометражні фільми високої художньої цінності, орієнтовані на масового глядача. Цього року в програмі ОМКФ: «Золота пальмова гілка» Канн «Зимова сплячка», кращий фільм Лондонського МКФ «Іда» Павла Павликовського, остання картина великого французького режисера Алена Рене «Любити, пити і співати», довгоочікуваний 12-річний проект Річарда Лінклейтера «Юність», кращий шведський фільм року «100-літній старий, який виліз у вікно та зник», французька комедія «Красуні у Парижі» з Ванессою Параді, Летицією Кастою й Ізабель Аджані, а також інші очікувані кіноновинки сезону.

Крім того, глядачам Одеського кінофестивалю належить важлива місія — визначити власника Гран-прі.

Також порадують одеситів і тижнем безплатного кіно. Цього року в список фільмів для безплатного перегляду ввійшли ретроспективи золотого фонду та документальні стрічки позаконкурсної програми про боротьбу за права людини «Я — FEMEN» швейцарського режисера Алена Марго, напівдокументальна картина «Оксамитові терористи» від режисерського тріо Павола Пекарчика, Івана Остроховського та Петера Керекеса і робота «Пуссі проти Путіна» авторства творчого колективу Gogol's Wives.

А в новій секції ОМКФ «Шлях до свободи» покажуть «оскарівський» номінант «Площа» Джехен Нужейм про єгипетську революцію і «Де ти, Бухарест?» Влада Петрі про протести в Румунії. Також відбудеться українська прем'єра документальної кінострічки Сергія Лозниці «Майдан», яка вже встигла справити враження на глядачів Каннського кінофестивалю.

«Шлях до свободи» — нова позаконкурсна програма Одеського кінофестивалю, організована разом з Міжнародним фестивалем документального кіно про права людини Docudays UA, до якої ввійде добірка фільмів про формування громадянського суспільства та побудову демократії в різних країнах.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.
Одеса.

За путівки до Португалії

На критому велотреку навчально-спортивної бази літніх видів спорту Міністерства оборони України у Львові відбувається змагання за Кубок України з олімпійських видів програми (чоловіки та жінки віком до 23 років; юніори та юніорки) та чемпіонат України з неолімпійських видів (юнаки та дівчата). Головний арбітр — суддя національної категорії Ірина Гунбіна (Харків).

У турнірі беруть участь понад 200 найсильніших велосипедистів, які представляють команди з 10 областей країни.

Путівку на чемпіонат Європи для спортсменів до 23 років, котрий стартує 23 липня у Португалії, здобув колектив у складі Віталія Гриніва (Тернопіль), Романа Шевчука (Миколаїв), Романа Гладиша (Львів) та Владислава Кремінського (Вінниця). Ця збірна **(на знімку)** показала пристойний результат — 4 хв. 15 сек.

Євген КРАВС
(зі Львова, спеціально для «Голосу України»).
Фото автора.

У НОМЕР

Визначилися з форматом

Футбол. Клуби Прем'єр- ліги визначилися з форматом проведення чемпіонату країни на новий сезон. Після того як 14 команд зіграють у два кола, відбудуться додаткові турніри, в яких учасників розділять на дві перші четвірки і замикаючу шістку. Такий варіант підтримали всім клубів. Остаточне рішення прийме виконком ФФУ.

Стартує чемпіонат 26 липня, а сезон офіційно розпочнеться 22 липня на «Арені Львів» матчем «Шахтар»—«Динамо» за Суперкубок. Початок зустрічі о 21:00.

«Зоря» отримала суперника

У другому раунді кваліфікації Ліги Європи луганська «Зоря» зіграє з албанським клубом «Лячі». Перший матч українська команда проведе в гостях 17 липня. Луганчани прийматимуть суперника 24 липня в Києві на стадіоні «Оболонь-Арена».

Контрольний матч

«Ворскла» (Україна, Полтава) — «Цельє» (Словенія). 2:0. Голи: А. Ткачук, 26, Янузі, 78.

«Ворскла»: Богуш, Пердута, Даллку (Євген Ткачук, 46), Чесноков (Логінов, 82), Сапай (Романчук, 60), Громов (Маркоскі, 60), Дедечко (Скляр, 60), Андрій Ткачук (Кривошеєнко, 60), Турсунов (Пісоцький, 46), Міщенко (Янузі, 46), Баранник (Ковпак, 46).

Навряд чи понтифік дивитиметься фінал

Папа римський Франциск навряд чи дивитиметься фінальний матч між збірними Німеччини й Аргентини, повідомив прес-секретар Ватикану Федеріко Ломбарді. За його словами, поєдинок розпочнеться у надто пізній час для 77-річного глави католицької церкви (аргентинця за національністю), відомого своєї любов'ю до футболу.

Лідер пишається своєю командою

Схвильований Ліонель Мессі після перемоги у півфіналі над збірною Нідерландів сказав: «Дуже пишаюся тим, що є частиною цієї команди. У нас феноменальні футболісти, і який матч вони провели! Це просто божевілля. Ми у фіналі чемпіонату світу, і давайте насолоджуватися цим. Обіймаю всю Аргентину. Попереду залишилася одна гра».

Ромаріо захищає і звинувачує

Легендарний нападник збірної Бразилії Ромаріо виступив на захист гравців національної команди та її тренера Луїса Феліпе Сколарі. За його словами, причина кризи в місцевому футболі полягає у високому рівні корупції всередині Конфедерації футболу Бразилії.

— Очевидно, що наш футбол деградував, — **наводить слова Ромаріо Sambafoot.** — Вид спорту, який у нас люблять мільйони людей, опинився в глибокій кризі. Але не варто в усьому звинувачувати гравців і Сколарі.

У всьому винні корупціонери і бандити, котрі перебувають у владі в бразильському футболі. Я просив керівництво країни втрутитися у справи федерації, але мене не почули.

На реконструкцію «Маракани» витрачено мільярд доларів, але збірна Бразилії не гратиме на цьому стадіоні у фіналі мундіалю. Кубок світу вручать іншій команді. Такі от плоди роботи.

Троє гравців можуть залишити збірну

Для трьох гравців збірної Бразилії матчі ЧС-2014 можуть стати останніми у складі національної команди. **Про це повідомляє gianlucadimarzio.com.**

За інформацією джерела, про завершення кар'єри в збірній після турніру оголосять 34-річний воротар Жуліо Сезар, 32-річний захисник Майкон і 30-річний нападник Фред. Крім того, раніше стало відомо, що нове керівництво Бразильської конфедерації футболу, швидше за все, звільнить нинішнього наставника команди Луїса Феліпе Сколарі.

А ван Гал проти...

Сьогодні, як відомо, в місті Бразиліа, на стадіоні «Національний», відбудеться матч за бронзові медалі ЧС-2014. Зустрічаються збірні Бразилії та Нідерландів. Початок матчу о 23:00.

Наставник нідерландців Луї ван Гал має власну точку зору щодо цієї події.

— Я вже десять років кажу про те, що поєдинок за третє місце грати не варто. Виходить, що можна добре провести турнір, а залишити його невдахами, поступившись двічі поспіль, — пояснив авторитетний тренер. — Завжди казав: цей матч не має нічого спільного зі спортом. На таких турнірах є лише одне досягнення — чемпіонський титул. Але ми змушені грати. До того ж, матимемо на день менше для підготовки до цієї зустрічі.

Загалом я можу сказати, що ми провели фантастичний турнір. Ніхто не думав, що ми зможемо пройти так далеко.

КУРІНЬ

№ 131 (5881) СУБОТА, 12 ЛИПНЯ 2014

Сьогодні в західних областях України дощі, грози, в Карпатському регіоні дуже сильні дощі. Температура вночі 10—15 градусів, удень 20—25 тепла. У північних і центральних областях дощі з грозами, місцями сильні дощі, в окремих районах град та шквали 15—20 м/с, температура вночі 14—19, вдень 25—30 градусів. На Сході та у Криму без опадів, температура вночі 17—22 , вдень 29—34 градуси тепла. Вітер на всій території південно-східний, 5—10 м/с.

ЦЬОГО ДНЯ, 12 ЛИПНЯ

1939. Народився Анатолій Паламаренко — український артист естради, народний артист УРСР (1979), Герой України. **1944.** Народний комісаріат освіти УРСР поновив при всіх педагогічних навчальних закладах України роботу заочних відділів. **1954.** У Кривому Розі на руднику імені Кірова прийнято в експлуатацію нову шахту «Північна». **1960.** У селі Сковородинівка Харківської області відкрито меморіальний музей в будинку, де провів останні роки життя український філософ, поет і просвітитель Григорій Сковорода. **1985.** Пішов із життя Михайло Чорний — український кінооператор, заслужений діяч мистецтв УРСР.

ПЛАНИ ПАРТІЇ — ПЛАНИ НАРОДУ!

А вчора дух нациста Пауля Геббельса зажадав пляшку «Столичной» і подвійну порцію ціаністого калію, Беніто Муссоліні почав вимагати до своєї смертельної кулі ще й контрольного пострілу... в язик, а кістки Франциско Франко просто перевернулися в домовині. Такий ґвалт у потойбічному світі викликали зізнання поборника з фашизмом Володимира Путіна. Мовляв, ВВП знімає свого кадебістського кашкета перед гітлерівським міністром пропаганди Паулем Геббельсом: «Він добивався свого, він був талановитою людиною!». Тут у президента перед очима замиготіли великі та маленькі Яроші, міністр Гелетей у безкозирці «Севастополь» і льотчиця Надя, яка пропелером душить російського журналіста, і він захоплено додав талановиту фразу: «Що неймовірніша брехня, то швидше в неї повірять!».

І Путіну в Росії вірять, що український пілот — полонена Надія Савченко з зав'язаними очима та зв'язаними ногами перейшла російський кордон, режисер Олег Сенцов своїм поглядом з право-го сектору мав завалити Донузлав камінням з Ай-Петрі, а Гіркін — це шахтар-стахановець, котрий лише відбійним молотком захищає свої копанки...

А що, хіба це брехня? Це ж правда від Путіна!

Нацистський агітпрол. 1935 р.

СІМ МІШКІВ ГРЕЧАНОЇ ВОВНИ

НЕП (новий етап Путіна)

Всерйоз і надовго.

Карлсон повернувся!

За порадами піарників, Путін літав, плавав і їздив майже на всіх засобах пересування, за винятком пропелера за спиною. Але все ще попереду...

Розчулення чи вітер?

Москва крокодилячим сльозам не вірить.

Майже за Маяковським

До «мандата довіри» довіри немає!

Російське виборче ноу-хау

Підприємства з безперервним циклом карусельних фальсифікацій.

Старі радянські пісні про нові пострадянські реалії

Я іншої такої країни не знаю, де так вільно тлумачаться закони!

Росія в найближчій історичній перспективі

Між Молотовим і Навальним.

Борис РЕВЧУН.

УСМІШКА

Хто не їсть

Хтось можливо
скаже — ні...
А спитайте Гриця,
Чи вареники смачні —
Як там полуниці!

Хоч не ясно що і як,
Та з душевним болем
Гриць Лавріна лає так,
Як іще ніколи!

— Вчора ще...
Кажеш — коли?!
Ну, ти совість май же...
Та вареники ж були —
Півмакітри майже!

— Розумію твою злість, —
Лаврін мовить хитро, —
Хто вареників не їсть,
Той... гризе макітру!

Володимир ДАНИК.

ТЕЗИ Й АНТИТЕЗИ

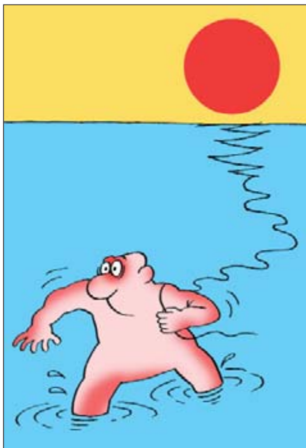
☞ ***Народ об'єднується і гартується, маючи смертельного ворога. А якщо ще й добре стріляє очима і кулями...***

☞ ***Кажи людям про їхні недоліки, щоб вони стали кращі, а отже обороноспроможніший...***

Володимир ГОЛОБОРОДЬКО.

ДОШКА ПОШАНИ

Красним носом — у чужі справи

Геннадій Зюганов, лідер КПРФ:

— Красний колір душу гріє. Красна площа, красний молодець, красна дівиця... В обід наллю сто грамів — ще й красний ніс буде.

Від чергового:

— А після обіду зазвичай тягне на подвиги... то Кримнаш, те Балтика кличе, то розбудіть у красному Гельсінкі.

Народ зачекався

Микита Михалков, російський режисер:

— Мат — один із великих витончених винаходів російського народу.

Від чергового:

— У такому разі вам саме час зняти фільм: «Путін — х..ло!».

Дума про... Африку

Ганна Герман, народний депутат, Партія регіонів:

— Мені здається, що Порошенко, на відміну від усіх минулих влад, бачить глибше, може думати не тільки про гроші, а й про долі звичайних людей.

Від чергового:

Так ви забули сказати, що Порошенко — як Африка!

Дивлячись на Лаврова, рука сама тягнеться...

Сергій Лавров, глава МЗС РФ (про колишнього в.о. глави МЗС України Андрія Дещицю):

— Дивлячись на нього, згадується гарний вислів: «Не умеешь петь — не пей».

Від чергового:

— Та годі вам, пане Лавров, вас заїло, що Дещиця з пісні слів... не викидає!

Розведені кошенята... показали себе

Михайло Чечетов, народний депутат, Партія регіонів:

— Президент показав себе як миротворець, його обрали як миротворця і вчора він довів це.

Від чергового:

— Пане Чечетов, тут дуже гарний вигляд мала б ваша фраза про розведених кошенят.

Хто гриз граніт... бабла

Олександр Клименко, колишній міністр податків і зборів України:

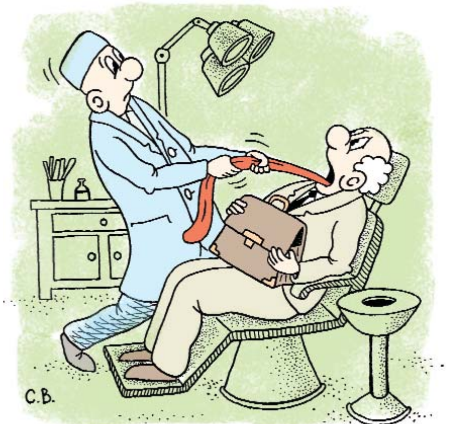
— Я в одному зі своїх інтерв'ю казав і тепер кажу: мої слова відливаються в граніті.

Від чергового:

— Обережно! Під цими словами вас можуть... і поховати...

Загадка для стоматолога

Олександр Янукович, олігарх, син колишнього Президента:

— На підставі чого я оголошений у розшук — загадка для мене.

Від чергового:

— Напевно, хтось має на вас зуб, який ви не встигнули вирвати!

Де білий кінь?

Валерій Гелетей, міністр оборони України:

— Я переконаний, що Україна переможе, і, повірте мені, парад перемоги буде, обов'язково буде в українському Севастополі.

Від чергового:

— З того, як ви любите фоткатися у визволених містах, думаю, ваш парад перемоги краще вже нині замовляти на тлі Кремля.

Перспектива

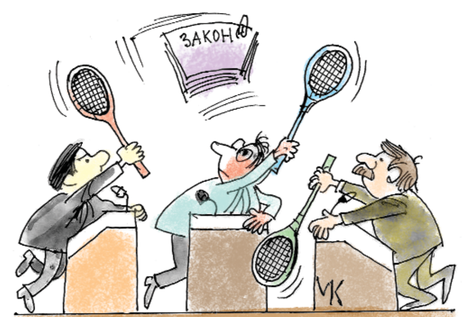
Арсеній Яценюк, Прем'єр-міністр України (звертаючись до народних депутатів):

— Якщо не будете підтримувати урядові законопроекти, сидітимете взимку без газу.

Від чергового:

— Ех, треба було додати... сидітимете без газу... і житимете на одну парламентську зарплату!

Основне питання

Віталій Кличко, міський голова Києва:

— Для мене зарплата не є основним питанням. Я прийшов не по зарплату, а для того, щоб змінити своє місто і свою країну. Я не знаю, є в мене зарплата чи ні. Я не знаю, яка зарплата в мера.

Від чергового:

— До вас мери теж цим хвалилися! Тому кияни замість своєї зарплати й отримували... гречку!

Мал. Георгія МАЙОРЕНКА, Олександра ДУБОВСЬКОГО, Сергія ВЕЛЬМОЖКА, Миколи КАПУСТИ.

Чергував по «Куреню» Віталій СУДДЯ.

Над номером працювали: Віктор ЧАМАРА, Дмитро ПОТАПЕНКО, Марина КРИВДА.

Редколегія: Леонід **БРОВЧЕНКО**, Анатолій **ГОРЛОВ**, Сергій **ДЕМСЬКИЙ**, Віталій **ЖЕЖЕРА**, Іван **ІЛЛЯШ**, Світлана **ПИСАРЕНКО**, Віталій **СУДДЯ**.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання—КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.

Передплатні індекси та передплатна ціна на 2014 рік

Для фізичних осіб:
40224 — 12 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота);
08775 — 10 грн. на місяць (3-разовий: вівторок, четвер, п'ятниця).
Для підприємств і організацій:
60955 — 35 грн. на місяць (5-разовий: вівторок — субота).
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 100000.

Друк:
ТОВ «Мега-Поліграф», 04073 м. Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14, тел. (044) 581-68-15
www.mega-poligraf.kiev.ua

Зам. 36271

Макет, верстка — редакція газети «Голос України».

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

☎ **ТЕЛЕФОНИ:**
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — **загальний**
reklama@golos.com.ua — **відділ реклами**
let@golos.com.ua — **відділ листів**
foto@golos.com.ua — **відділ ілюстрацій**

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

